

POLY=TEEKKARI

SUURI WAPPUNUMERO

HINTA 0€

NRO 8 / 2006

TKY, OTANIEMI

11 500 LUKIJAA

Ben Zyskowicz opiskelijoille:

VAPPU EI OLE

KUULU

VASEMMISTOLLE!

SIVU 5

**Teekkareiden kansanliike haluaa Alkon myymälän Otaniemeen
ALLEKIRJOITA VETOOMUS PALVELUIDEN PUOLESTA**

SIVU 9

Koeajossa luksusta

Robotic Mouth

MTX1-

seksilelu

SIVU 17

AJOJAHTI!

Juha Pentikäinen

Yliopilaslehden

SIVU 7 kohteena

23061978-KOK

UUSI RISTIKKOKILPAILU!

SIVU 5

PÄÄKIRJOITUS 26.4.2006

Arkkitehdit on perseestä!

EI LIENE MITÄÄN ammattikuntaa, joka olisi niin itsesi- toinen ja röyhkeä kuin arkkitehdit. Jostain kumman syystä arkkitehdiksi koulutautuville opetetaan heidän olevan vapaita taiteilijoita. Ja heidän päätehtävänsä ei näemmä ole miellyttää niitä ihmisiä, jotka heidän suunnittelemaansa rakennuksia käyttävät, vaan muita arkkitehtejä mitä eriskummallisimmilla ratkaisuillaan. Mitä kummallisempi sitä parempi. Rahvas kansa saa luvan oppia olemaan yhtä nokkela kuin Arkkitehti. ”Kas täällä wc-tilassa on näköesteenä materiaalisesti kylmät läpinäkyvät lasiset seinät! Mikä huikea kontrasti lämpimän päätyseinän tiilimateriaalin kanssa.”

Polyteekkarin toimituskin on yksi hornan loukku. Kun tulee ulko-ovesta sisään, tippuisi kaksi metriä alas, mikäli paikalla ei olisi metalliritilää pitämässä ihmisiä laskennallisen merenpinnan yläpuolella. Samaiseen monttuun ovat pudonneet lukemattomat kynät ja muistiinpanot sekä muut toimituksellisesti tärkeät välineet. Myöskin toimituksen lämpöä säätelevä patteri on tuossa mystisessä montussa. Talvisaikaan tämä oli viheliästä, sillä me palelevat, minä ja toimitussihteeri, emme uskaltuneet monttuun. Muita asia ei kiinnostanut – eivät palelleet.

Ruoholahtelaista arkkitehtuuria.

Kenelle tulee mieleen sijoittaa lämmityslaite monttuun, jonne ei pääse kuin repimällä puoli lattiaa irti. Vastaus: arkkitehdin. Vain arkkitehdillä voi tulla mieleen jotain yhtä älytöntä! Muodit menevät, virtaukset vaihtuvat, mutta arkkitehdin tyyppi säilyy, vaikka muotokielet muuttuvat.

Mikäli arkkitehti olisi laitettu työskentelemään suunnittelumassaan työtilassa, olisiko hän uskaltanut Monttuun, kun kerran sen suunnittelikin? Vastaus: ei olisi! Arkkitehti uskottelisi jollekulle muulle tilan olevan mitä oivallisimman työskentelyn kannalta, huikea pohjaratkaisukin. Myysi luomuksensa havainnekuvia käyttäen, joissa kaikissa paistaa aurinko. Ja muuttaisi sen jälkeen suunnittelemaan rakennuksiaan muualle. Luultavasti johonkin jugend-taloon. Katajannokalle luultavasti.

ARKKITEHDEILLÄ TUNTUU olevan pahanlaatuinen fetissi satuttaa muita, laittaa kärsimään. Jos toimistotilojen suunnittelijat tulisi tuomita korvauksiin työpaikkakiusaamisesta, niin liki mestata pitäisi arkkitehtikunta kotitalojen muuttamisesta surmanloukuiksi. Arkkitehti tahtoo asioiden toimivan vaikeasti ja kankeasti:

Entisen asuintaloni rappukäytävään oli mm. suunniteltu veijarimaiset portaat, joidenka askelväli poikkeaa joka askeleella. Tulisiko kenellekään satamatyöntekijälle, kirjastovirkailijalle tai opiskelijalehden työntekijälle mieleen moinen ratkaisu? Ei tulisi, ei varmasti, vaikka kuinka yrittäisi. Me satamatyöntekijät, kirjastovirkailijat ja opiskelijalehtien työntekijät tykkäämme tylsyydestä, yllätyksättömyydestä, tasaisista portaista, harmaasti soljuvasta arjesta. Arkkitehdille maailma on kuitenkin seikkailu, jossa pitää olla yllätyksiä joka nurkan takana. Pitää olla hassuja vipstaakkeja, joita vetämällä ovet ja luukut avautuvat ja sulkeutuvat, vaikka asiakas olisi tilannut vain kahvan.

Vain arkkitehti osaa arvostaa epäkäytännöllisyyttä.

EIVÄT ARKKITEHDIT osaa pilata ainoastaan pohjaratkaisuja, vaan myös suunnittelemiensa rakennusten ulkokuoren, joita he kutsuvat julkisivuiksi. Jos arkkitehti osaa juonitella sisätilat hengenvaarallisiksi, on hän *mielikuvituksellinen*, mutta

kun hän suunnittelee julkisivua, tuo mielikuvitus haihtuu heti. Arkkitehti osaa mielikuvitella suunnittelupöydällä huikeita tasaisia ja kiiltäviä pintoja ja putoilevia Carrera-marmoripäilysteitä. Rahvas tahtoo harjakattoja ja krumeluureja, mutta lumesta sortuvia tasakattoja ja marmorilaattoja saatte vain päälle, toteavat arkkitehdit.

Eräskin arvostettu arkkitehti kehui taannoin Ruoholahdes- sa sijaitsevaa pöyristyttävän rumaa ja kaikin puolin vastenmielistä HTC-rakennusta että, kuinka ihailtavaa työtä suunnittelijakollega on tehnyt. Julkisivua kuulema *ei olu tarkoitettukaan miellyttämään ketään*. Se oli sitä vastoin *rohkea, röyhkeä!* Teki kuulemma itsensä näköisen rakennuksen.

Niin tekikin; rakennuksen joka on röyhkeä ja rohkea, ja sellainen, joka ei miellytä ketään.

JUURI SELLAISIA arkkitehdit ovatkin.

Kalle

Kalle Kemppainen

Sisällysluettelo

Polyteekkarin 38 %:sesti tuhti Wappuspesiaali

- s. 5** ”Vappu ei ole vasemmiston juhla”
Kansanedustaja Ben Zyskowicz kertoo viettävänsä mieluummin karnevaalimaista seurustelujuhlaa kuin poliittista vappua.
- s. 9** Teekkarit haluavat Alkon Otaniemeen
Teekkareiden vappukannanotossa vaaditaan Otaniemen palvelurakenteen monipuolistamista. 79 prosenttia otaniemäläisistä kannattaa Alkon saamista Niemeen.
- s. 10** Syynissä teekkarivitsit
Mitä eroa on kamelilla ja teekkarilla? Vitsitutkija Jari Aro kertoo.
- s. 11** Kiltalehtiekstra
-14 Kiltalehtikilpailun parasta satoa esitellään kahdella aukeamalla. Kilpailun taso oli tänäkin vuonna kovan vaihteleva parhaiden yltäessä huikeasevan hauskoihin suoriin.
- s. 17** Testissä vaihtoehtoiset vappuheilat
Laatuaika omassa seurassa ei tunnu aina riittävältä. Onneksi tekniikka tarjoaa tähänkin ongelmaan monia hyvin käteen istuvia ratkaisuja.
- s. 23** Suuri vapputapahtumakalenteri
Tarkista Polyteekkarin suuresta vapputapahtumakalenterista mihin aikaan Manta tänä vuonna lakitetaan.
- s. 26** TKY:n virallinen vappukannanotto
TKY:n virallisessa vappukannanotossa toivotaan, että vapun alla huomattaisiin, ettei opintorahaa ole korotettu 14 vuoteen, vaikka tässä ajassa sen reaaliarvo on laskenut huomattavasti

Elämä on liikettä.

www.upm-kymmene.com

POLYTEEKKARI - POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti
Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.
Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816

Ilmoitusmyynti
Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat: Pirunrykki Oy (02)2331 030, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen 044-575 1000, karel.christensen@opiskelijamediat.fi

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

Mediakortti:
www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot
Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

Jakelu
Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkarin lukuvuoden viimeinen numero ilmestyy 10.5.2006. Aineisto toimitukseen 4.5.2006 mennessä.

Verkkolehti
www.polyteekkari.fi

MIKKO ARVINEN

Fuksimajuri Maija Tiitinen menee kohti vappua.

Nainen peijaisten takana

► Fuksimajurin vuosi huipentuu Wappuun

SUVI UOTINEN

– Teekkarivapussa hienointa on ehkä se, kun keskiyöllä 30.4. laitetaan Dipolissa lakit yhtä aikaa päähän. Lakin käyttö alkaa taas, ja fuksit saavat pistää sen vielä siinä vaiheessa puhtoisen valkoisen teekkarilakin päähänsä ensimmäistä kertaa. Se on vanha perinne, ja siinä on hienoa olla mukana. Lakkien jako on fukseille, fuksitoimikunnalle ja minulle ehdottomasti vuoden huipentuma, sanoo fuksimajuri **Maija Tiitinen**.

Ennen h-hetkeä Tiitisellä on vielä paljon hommia. Eniten fuksimajuria työllistää vapun alla fuksipeijaisten järjestäminen. Peijaiset alkavat 29.4. fuksien speksiesityksillä Dipolissa, ja vappuaaton puolelle siirrytään yöjännän merkeissä jossain päin pääkaupunkiseutua. Yön ohjelma pidetään salassa viime metreille.

Aattoamuna varttia vaille kahdeksan Maija Tiitinen jakaa fukseille tupsulakit Amfilla. Peijaisissa uljaimmin menestynyt joukkue saa lakkinsa ensimmäisenä. Fuksit ovat ahkeroineet lakkinsa eteen koko vuoden. Laulupisteet, työpisteet ja museopisteet ovat tarpeen, kun lopullisia laskelmia tehdään.

Mutta onko koskaan käynyt niin, että joku ei ole saanut tarpeeksi pisteitä kokoon?

– On niitä joka vuosi. Jos lakkia ei omalta kipparilta vapuksi saa, niin fuksit voivat vielä valittua minulle, ja minä teen ne lopulliset päätökset. Paljon on niitäkin, jotka eivät lakkia ha-

lua ollenkaan, ja sitten on niitä, jotka hakevat sen tyytyväisinä vasta äitienpäivän jälkeen fuksipisteitä suorittamatta.

Kaikkia ei teekkarimeininki kiinnosta

Aikaisempien vuosien perusteella voi ennustaa, että lakin saa vähän alle puolet aloitaneista, ehkä noin 45 prosenttia. Lakkeja on tilattu 840, vähän yli sata vähemmän kuin viime vuonna. Lakinsaajien määrä on hieman pudonnut vuosi vuodelta.

Mitä fuksimajuri epäilee laimean kiinnostuksen syyksi?

– Vaikea sanoa. Yksi voi olla se, että ylioppilaskuntatointa ei ylipäänsä kiinnosta tai että fuksitoimintaa ei koeta mielekkääksi. Hirveän vähän saa konkreettista palautetta. Sanotaan, että huono systeemi, ei toimi, mutta sitten ei anneta mitään vinkkejä siitä, miten se olisi parempi. Ja teekkarilakki on teekkarilakki eikä tekniikan ylioppilaan lakki, eli kyllä me haluamme, että lakin saava tietää ylioppilaskunnasta ja teekkaritoiminnastakin jotakin.

Tiitinen kyllä ymmärtää, ettei osa TKK:n opiskelijoista halua samaistua teekkarikulttuuriin.

– Minun ystäväpiirissäni on myös sellaisia. He eivät halua liittyä teekkariporukkaan eivätkä tykkää siitä, mitä massat täällä tekevät. Mutta eri yhdistyksissä on kyllä paljon aktiivisina sellaisia ihmisiä, jotka eivät muuten kauheasti perusta teekkaritoiminnasta.

Vappu on vuoden huipennus

– Stereotyyppisesti ihmiset ajattelevat, että kaikki, mitä täällä vappuna tapahtuu, on pelkkää sitä, että ollaan ihan tillin tallin, makaillaan tuolla katuojissa ja örvelletään, Maija Tiitinen harmittelee. Todellisuudessa Otaniemen vappuun kuuluu monenlaista menoa.

– Nyt kun vappu on vielä viikonloppuna, niin koko ajan tapahtuu kaikkea. Ja ihmiset myös järjestävät juttuja aika ex tempore, lähdetään vaikka grillaamaan niemenokkaan, JMT:n varrella musiikki soi, ja ihmiset ovat iloisia. On se kuitenkin sellainen vuoden päätös, vaikka tentit ovatkin vielä edessä.

i ”En koe kuuluvani seuraan”

Tänäkin vappuna vain vajaa puolet fukseista painaa tupsulakin päähänsä. Neljännes vuoden viestintätekniikan opiskelija kertoo, miksi perinteinen teekkaritoiminta ei innosta.

”Sellaisen yleisvaikutelman täällä saa koulussa ja juhlissa, että ei näiden ihmisten kanssa tykkää olla. En koe kuuluvani seuraan, eikä siellä tee mieli jutella kenellekään. Ne on niin teekkarereita. Pukeutumisesta voi aika monissa tapauksissa tunnistaa meidän koululaisen kadullakin, mutta ei se siitä ole kiinni. Varmaankin käyttäytyminen ja olemus vaikuttavat. Ihmiset aika pitkälle näyttävät siltä mitä ne on.

Minua on myös ärsyttänyt ja suututtanut tosi paljon se, että kiltoihin ja TKY:n toimintaan mennään oikeasti vain sen takia, että saataisiin CV:hen merkintä. Se on ihan raivostuttavaa.

Teekkarivapussa en ole ikinä ollut mitenkään mukana. Olen ollut Otaniemessä vappuna vain kerran, kun ensimmäisenä opiskeluvuonna asuin täällä. Tupsulakin jopa haluaisin, mutta en ole halunnut sijoittaa siihen niin paljoa rahaa. Mutta vaikka minulla se olisi, niin en sitä kyllä pitäisi päässäni koskaan. Haluaisin sen vain muistoksi.

Haalarit minulla on. Ajattelin ostaa toisetkin, koska ne ovat erittäin hyvät ja halvat työhaalarit. Yhdellä kiltamatkalla ja muutamia kertoja fuksitapahtumissa olen niitä käyttänyt oikeasti.

Viihdyn parhaiten omien kavereiden kanssa. Heistä reilusti yli puolet opiskelee täällä, mutta teekkaritoiminnassa on mukana ehkä vain yksi.”

■ Vappuna marssitaan

SAIJA SALONEN

Vappuna vietetään työväen kansainvälistä mielenosoituspäivää. Helsingissä SAK:n ammatillisten paikallisjärjestön järjestämä vappumarssi kokoontuu Hakaniemeen kello 10.30 ja lähtee marssimaan kello 11 kohti Rautatientoria.

Heti marssin jälkeen noin kello 12 alkaa vappumarssitoimikunnan järjestämä työväen vappujuhla Kaisaniemen puistossa. Tilaisuudessa esiintyvät työväenlauluduo Ari Numminen & Hannu Kella sekä Suomen kovin räppäri Steen1 Itä-Helsingistä. Vapun juhlapuheen pitää tänä vuonna itseoikeuteusti Suomen kommunistisen puolueen puheenjohtaja, kaupunginvaltuutettu Yrjö Hakanen.

Tapahtumaan on vapaa pääsy. Sen sijaan Agit Propin ja Kari Peitsamon perinteinen vappukonsertti Kulttuuritalolla myytiin loppuun ennätysajassa.

Steen1 esiintyy vapun päivänä puolen päivän jälkeen Kaisaniemen puistossa.

■ Repsa siirtyi eläkkeelle

Ypäjän Hevosopisto kertoo, että virkamiesruuna Repsa siirtyi pysyvästi eläkkeelle huhtikuun 2005 lopussa. Uudessa kodissaan Lappi Tl:ssä Seija Mikkolan tilalla Repsalla on edessään runsaasti ulkoilua, terveellistä ruokaa ja sopiva, kuntoa ylläpitävä annos liikuntaa sekä ratsain että ajaen.

Ypäjän kunnanhallituksen puheenjohtaja Markku Leppälähdén (kesk) mukaan tavoitteena onkin kannustaa kaikkia kuntalaisia yleensäkin liikkumiseen ja kunnostaan huolehtimiseen,

Repsa palveli Ypäjän kunnan virkahevosena vuodesta 1992. Repsaa oli saattamassa eläkkeelle suuri joukko Ypäjän kunnanvaltuuston ja hallituksen jäseniä.

■ Ammatilliseen koulutukseen

Suomen Ammattiin Opiskelevien Keskusliitto – SAKKI ry haluaa kannustaa nuoria hakemaan ammatilliseen koulutukseen. Sakin tiedotteen mukaan laadukkaan ammatillisen koulutuksen merkitys korostuu Suomen ikärakenteen muuttuessa.

– Ammatillisen koulutuksen arvostus on ollut huimassa nousussa viime vuosina – ”amikseen” ei enää jouduta, vaan todella halutaan ja tarkoituksellisesti pyritään” toteaa Sakin puheenjohtaja Kati Kokkonen.

Ammatillinen koulutus on käytännönläheistä, ja valmistaa siten hyvin työelämään ja sen vaatimuksiin. Osaaville ammattilaisille on aina tilausta.

■ Hesarilla approitiin

Yksi Helsingin suurimmista opiskelijatapahtumista, viime viikon torstaina järjestetty Helsinginkadun appro ei aiheuttanut merkittävää kaaosta kalliolaisiin ravitsemusliikkeisiin. Haalari-pukuisia opiskelijoita oli liikkeellä satamäärin, mutta paikalliset kuppilat osoittivat jälleen kerran ilmiömäisen kykynsä laskea hanasta halpaa olutta todella tehokkaasti. Hesarin kulmilla homma kun toimii yksinkertaisesti:

– Minä voisin ottaa yhden Bloody Marryn päivänvarjolla ja tähtisädetikulla, kiitos.

– Sinä voisit ottaa joko kaljan tai siiderin, tai sitten sinä voisit painua vittuun täältä.

Elintarvike-ekonomiaa opiskelevat Julia ja Susanna halasivat keskellä olevaa lappeenrantalaista ympäristöteekkari Johanna Laaksosta Roskapankissa.

► Ben Zyskowicz vakavana: Vappu ei ole vasemmiston juhla

KALLE KEMPPAINEN

► Vappu on tunnetusti teekkarin jouluku. Entisaikaan asia oli toisin: Lähimenneisyydessä vappu on ollut kovin poliittisesti virittytynyt. Olennaisena osana vapun perinteiseen kaupunkikuvaan kuului Mantan lakituksen lisäksi näyttävät marssit punaisten lippujen ja banderollien alla.

Mitä ajasta ajattelee kovaääninen kommunismin vastustaja, kansanedustaja **Ben Zyskowicz**.

Jos nykyään vappu on teekkarin jouluku, niin voidaan varmasti sanoa, että 1970-luvulla vappu oli stalinistien jouluku?

– Heh heh, kyllä tuon voisi hyvinkin allekirjoittaa.

Ei tainnut olla sinun lempiaikojasi. Millaisena näin poliittisen vapun vieton tuolloin?

– Nykyään vapun vasemmistolainen tematiikka on jo paljon väljähtäneempää. Vielä 70-luvulla vapun punaisuus oli räikeää.

– Silloin vasemmistolaisuus ja sen äärilaita stalinismi eli taistolaisuus oli kovassa huudossa opiskelijoiden keskuudessa. Kommunistit organisoivat hyvin näyttäviä vappumarsseja ja pitivät hurmoksellisia puheita, joissa ylistettiin Neuvostoliittoa ja Itä-Saksaa ja muita työläisten paratiisivaltioita. Yksi kritiikin kohde oli tietenkin Suomea, jossa ei kuulema ollut ihmisoikeusasiat kohdallaan kuten näissä kommunistisissa ihanemaissa.

Niistä tilaisuuksista varmaan kokoomusaktiivi pysyi kaukana?

– Ei. Kyllä myös me kokoomuslaiset kävimme katsomassa niitä kulkueita. Monet meistä osallistuivat niihin häiriköimällä, esimerkiksi

häiritsemällä marssijoita välihuudoilla. Itse en milloinkaan osallistunut tähän häiriköintiin.

Vaikka olit äänekkäs kommunismin vastustaja tuolloin.

– Mielestäni heillä oli oikeus osoittaa mieltään ja viettää vappua sillä tavalla. Ja omalla tavallaan tyylikkäästi ne viettivätkin oman vappunsa. Niillä oli mahtavia julisteita ja banderolleja, joissa ylistettiin Neuvostoliittoa ja Otto Wille Kuusista ja muita sankareita.

Miltä tuntuu, kun vasemmisto oli tavallaan omissa vappunsa?

– En ole koskaan pitänyt vappua vasemmiston juhlanä enkä poliittisena juhlanä muutoinkaan, vaikka meillä kokoomuksessakin oli omat juhlamme. Vapulla on kahdenlaiset perinteet. Toisaalla on vasemmiston poliittinen vappu ja sitten opiskelijoiden vappu. Itse olen aina halunnut viettää opiskelijamaisesta vappua, karnevaalimaisen seurustelujuhlan.

– En minä ole jaksanut olla edes harmissani vasemmiston kulkueista.

”Kyllä me kokoomuslaiset menttiin ihan joukolla katsomaan kommunistien vappumarsseja.”

– Ben Zyskowicz

Ei irronnut mitään. Toimittaja jää hämmästelemään tuota tyyneyttä ja kunnioitusta tuonaikaiseen vasemmiston vappuhuumaan. Missä on kommunisminvastainen Zyskowicz, josta isi ker-

KOMMUNISTIVIIHAAJA NRO 1.

Benin mielestä Polyteekkarin logo tuo mieleen sosialistista symboliikkaa.

toi? Eikö sillä menekään pinnä aina, kun se kuulee sanan *stalinisti*? Ehkä mies on sitenkin se sama rento, välitön ja hyväntuulinen Benkku *Itse Valtiaat* -ohjelmasta. Näin sen on pakko olla.

Tehdessäni lähtöä Zyskowicz juttelee avustajansa kanssa eräästä lehtikirjoituksesta. Koska olen vielä paikalla, Ben valottaa hieman kuulemani keskustelua:

– Multa on tulossa vastine lehtikirjoitukseen *Kenen joukoissa seisot* -elokuvasta, joka nyt on kriitikkojen suosiossa. Ja tää vastine on juuri yhdelle sen 70-luvun ajan stalinistille, joka oli itekin siinä liikkeessä mukana, ja nyt se on kulttuuritoimituksessa töissä tuota leffaa arvostelemassa.

– Jos juuri nämä ihmi-

set kritisoisivat sitä elokuvaa ja niitä ihmisiä, niin nehän haukkuisivat itseään.

Ilmeisesti aika on kullannut historian, mutta ei nykyhetkeä. Median romantisoima kuva taistolaisista ja stalinisteista saavat selkeästi lisää kiihkoa Zyskoviczin äänenävyyn, vaikka tyyli pysyy maltillisena.

– Ja juuri nämä samat kaverit nyt antavat ymmärtää olleensa ihmisoikeuksien, oikeudenmukaisuuden ja solidaarisuuden puolesta puhujia. Mikään käytännön toimi ei viittaa siihen että näin olisi ollut...

Nyt puhutaan asiaa, ja kommunisteista! Zyskowicz alkaa innostua, mutta toimittajan sanelukoneesta loppuvat paristot. Ei se osaa mitään, se toimittaja.

Myytinmurtaja

LAURI RAUTKARI
Torino

Italialaiset juomatavat

Otaniemeä kutsutaan tekniikan kehdoksi, ja joissain yhteyksissä myös humalahakuisen juomakulttuurin tyyssijaksi. Usein tapojamme verrataan eteläeurooppalaiseen juomakulttuuriin. Yleensä moralisoivassa mielessä. Oltuani puoli vuotta vaihto-oppilaana Italiassa lienee paikallaan oikoa muutama väärinkäsitys, mitä tulee näihin nk. eurooppalaisiin juomatapoihin.

Alkoholia juodaan Italiassa huomattavasti avoimemmin kuin Pohjolassa. Viinilasillinen, toinenkin, kuuluu aterian lisäksi tilaisuuteen kuin tilaisuuteen. Ei ole kissanristiäistä, jossa ei paikallista punaviiniä näy. ”Hei, toimistolle saatiin uusi faksi. Otetaan maljat!”. ”Olipa hyvä raportti, malja sille.” ”Hei olipa hyvää viiniä, otetaan toiset!” Välistä tuntui, että italialaiset ovat jatkuvassa humalatilassa. Päivän aikana voi helposti upottaa useita lasillisia.

Kukaan ei tosin paheksu, sillä italialainen ei koskaan myönnä olevansa humalassa. Mikäli saapasmaalaisen yllättää humala, hän ei ole paikallisen termistön mukaan ”humalassa” vaan ”iloisella mielellä”. Kyse on kielenkäytöstä, retoriikasta. Humalaiseksi myöntyminen on yhteisössä häpeäksi, mutta kiertoilmauksella päästään tästä perikatoisesta häpeästä.

Eteläeuroopplainen juomakulttuuri tuntuukin eroavan meikäläisestä monin osin siinä, että negatiiviset tai häpeällisiksi koetut asiat kielletään. Etelässä juodaan terveydeksi, Suomessa huvin vuoksi. Kyllä Torinossakin juodaan humalahakuisesti, mutta siitä ei saa puhua; viini on hyvästä, alkoholi pahasta. Mitä mahtaisi suomalainen pomo sanoa, jos työntekijä ottaisi lounaalla lasin tai kaksi viiniä ruuan kanssa? Potkut kännissä olemisesta? Mutta Italiassa kukaan ei tilaakaan viiniä laseittain, vaan lounaan kanssa kokonaisen kannun saa 6,5 eurolla.

Italialainen ei myöskään ole koskaan krapulassa, hän on vain kahden viinipullon jälkeen seuraavana aamuna ”väsynyt”. Myöskään kukaan italialainen ei ole kuulemma koskaan sammunut viinaa juotuaan, vaan ainoastaan ”juonut alkoholia ja nukahtanut.”

Erotuksena Suomeen täällä ei näy kusivanoja eikä oksennusläjiä sunnuntaiaamuisin jalkakäytävillä. Ja se taas puolestaan johtuu siitä, että baarista lähtiessään italiano ei hoipertele jalkakäytäviä pitkin, vaan menee kotiin reteästi omalla autolla.

Muistakaa te siellä Suomessa: Vappunahan ei sitten juoda kännejä eikä sammuta, korkeintaan ollaan iloisia ja nukahdetaan sängyn viereen.

Nakupelle- GALLUP

Milloin näit viimeksi alastoman naisen?

Kuten tunnettua, on TKK:n opiskelijoista kolme neljäsosaa miehiä. Miespuolisia teekkareita pidetään luvattoman usein naisen puutteessa elävinä maattisesti lah-

jakkaina henkilöinä. Todistaaksemme nämä mielikuvat vääriksi, järjestimme me Otaniemessä pidetyissä juhlissa asiaa koskevan kyselyn kaikin puolin aktiiviselle ja normaalille nuorisjoukolle.

Ja nettiä ei laskettu tuloksiin:

► Toissapäivänä lentokentän hotellissa. Jos on hyvä,

niin minkäs sille tekee...
Ammattilainen

► Viime viikon perjantaina minä näin lukuisia alastomia naisia kun tulin afrotanssista ja menin saunaan.
Nina 84

► Minä en aio sanoa mitään asiaan. Minä en todellakaan aio sanoa mitään tähän asiaan.
Mies (teekkari)

► Viime viikon torstaina SVOL:n risteilyllä. Laivan käytävällä.
Valtiotieteilijä

► Eilen illalla. En kommentoi tarkemmin.
Nainen

► Perussaunaillassa.
Hävetkää 22

► Mun täytyy hetki miettiä. Lasketaanko se jos sanoo peilissä? Mutta milloin? Tänä kotona peilistä.
Olipas sillä hyvät tissit

► Eilen illalla. Oli se tyttöystävä.
Seksistinen nörtti

► Saunaillassa. Tämän vuoden puolella.
Teekkari

► Minä haluaisin nähdä Jessica Alban ja PMMP:n Paulan alasti...
Mikko

► Pari viikkoa sitten bileissä saunassa.
Teknologinen liha

► Eilen illalla viimeksi.
Onhan näitä nähty

► Viime kuussa saunaillassa.
Aasi

► En tunnusta yhtään tapausta nyt tässä viime vuosina.
Matti, teekkari

► Humalassa alle vuosi sitten.
Yes

► Kesällä mökillä äidin kanssa saunassa.
Jorma Pitkänen

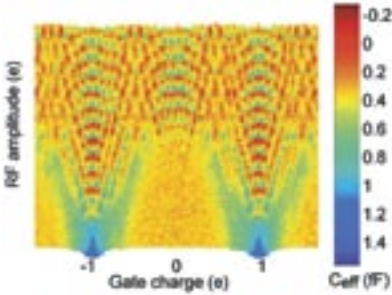
► Tänä päivällä.
En ole teekkari

► Joskus viime viikolla mun sängyssä.
Brassailija

► Polyteekkarin saunaillassa, siksihän näissä tulee käytyä.
Ännäläinen monen vuoden kokemuksella

TKK:n tutkijaryhmä kehitti kvanttietokoneen lukulaitteen

► Teknillisen korkeakoulun kylmälaboratoriossa on otettu merkittävä edistysaskel suprajohtavan kvanttibitin kehitystyössä. Professori **Pertti Hakosen** johtama tutkimusryhmä on keksinyt menetelmän, jolla suprajohtavan bitin informaatio voidaan lukea häiritsemättä sen kvanttitilaa. Menetelmän käytön sovellukselle on haettu patenttia.

Tällä kuviolla me testaamme Polyteekkarin painojälkeä. (Interferensikuvio uudella lukulaitteella.)

– Tämä on tärkeä keksintö, jonka pohjalta voidaan kehittää uudentyyppisiä operointi- ja laskentamenetelmiä tulevaisuuden kvanttietokoneille, toteaa professori Hakonen.

Suprajohtavan bitin informaatio tallennetaan pienelle metallisaarekkeelle elektronipareina. Uudessa menetelmässä mitataan kvanttibitin keskimääräinen sähköenergia, josta voidaan päätellä bitin elektroniparien lukumäärä. Seuraavaksi on tarkoitus kehittää mittausten menetelmän pulssiversio, jolla bitin kvantti-informaatiota voitaisiin lukea yli MHz:n taajuudella. Kvanttibitti on äärimmäisen herkkä ulkopuolisille häiriöille, ja bitin sisältö saattaa tuhoutua jopa sitä luettaessa. Kvanttietokoneen kehitystyön uskotaankin kestävän vielä kymmeniä vuosia.

McKinsey-palkinto Mikael von Gerichille

► Diplomi-insinööri **Jan-Mikael von Gerich** voitti vuoden 2005 McKinsey-palkinnon, joka luovutettiin hänelle 12.4. järjestetyssä uusien diplomi-insinöörien valmistajaistilaisuudessa TKK:lla. Palkinto jaetaan vuosittain yhdelle Teknillisestä korkeakoulusta ja yhdelle Helsingin kauppariikoulusta valmistuneelle ja opinnoissaan erinomaisesti menestyneelle henkilölle. Palkinto on suuruudeltaan 2500 euroa.

Jan-Mikael von Gerich valmistui diplomi-insinööriksi kesäkuussa 2005 TKK:n tuotantotalouden osastolta pääaineenaan teollisuustalous ja sivuaineena tuotannon tietotekniikka. Hän suoritti diplomi-insinööritutkinnon viidessä vuodessa keskiarvolla 4,9/5,0. Hänen diplomityönsä käsitteli korkoriskin hallintaa suurissa suomalaisissa ei-rahoitusalan yrityksissä.

Real Estate Investment and Finance -maisteriohjelma starttaa syksyllä

► Real Estate Investment and Finance -maisteriohjelma on TKK:n ja Hankenin kansainvälisten esimerkkien mukaan kiinteistöalalle kehitetty huippuohjelma, joka käynnistyy syksyllä. Ohjelman tavoitteena on kouluttaa kansainvälisesti korkeatasoisia osaajia, jotka pystyvät työskentelemään sekä kiinteistö- että rahoitusmarkkinoilla. Ohjelman kieli on englanti.

Kiinteistösijoittamisen volyymi Suomessa ja ulkomailla on kasvanut voimakkaasti. Uusien sijoitusinstrumenttien ja modernien rahoitustekniikoiden myötä rahoitusmarkkinoista on tullut työväline kiinteistöalalle.

TKK:lta ohjelmaan valitaan 20 opiskelijaa. Opinto-oikeutta yhteistyöohjelmaan voivat hakea henkilöt, joilla on soveltuva alempi korkeakoulututkinto tai vähintään samantasoinen vastaava koulutus. TKK järjestää ohjelmaan valinnan hakemus-papereiden perusteella. Hakulomake löytyy osoitteesta www.tkk.fi/Yksikot/Kiinteisto/opinnot/reif.htm. Hakuaika päättyy TKK:n osalta 10.5. Hakemukset osoitteeseen TKK, maanmittausosasto, Päivi Kauppinen, PL 1200, 02015 TKK. Lisätietoja professori Kauko Viitaselta (kauko.viitanen@tkk.fi) ja suunnittelija Päivi Kauppiselta (paivi.kauppinen@tkk.fi).

Koululaisten Tämä toimii! -kilpailun finaali TKK:lla

► Perusopetuksen 1.–6. luokille suunnatun Tämä toimii! -teknologiakilpailun huipennus järjestetään Dipolissa 25.4. kello 11 alkaen. Tämä toimii! -teknologiakilpailuun osallistuvat kilpailutyöt on arvioitu alueellisissa tapahtumissa kevään aikana. Kilpailussa on kaksi sarjaa, A-sarja 1.–3. luokkalaisten ja B-sarja 4.–6. luokkalaisten. Parhaimmat ryhmät kummastakin sarjasta kutsuttiin finaaliin. Kilpailutehtävänä on keksiä ja toteuttaa neljän oppilaan ryhmässä Teknoliateollisuus ry:n toimitamasta materiaalista liikkuva lelu ja sille houkutteleva mainos sekä pitää päiväkirjaa kilpailutyön eri vaiheista. Tämä toimii! -kilpailun aikana yli 6900 koululaista on tehnyt runsaat 1700 liikkuvaa lelua.

Kesä koulunpenkillä?

► Vaihtoehto kesätöille

Kesällä voi olla mukava lueskella tenttiin vaikkapa Suomenlinnassa.

AINO SARAKORPI

► Eikö kesätöistä ole kuulunut? Onko sinulta jäänyt roikkumaan kurssi, joka on tenttiä lukuunottamatta suoritettu? Vai haluaisitko viettää ehkä vähän kesälomaa, mutta olet huolissasi toimeentulostasi? Kuulostaa hiekkaranta ja tenttikirja houkuttelevammalta vaihtoehdolta kuin konttori ja näytöpääte? Sinulla on vaihtoehto: opiskele kesällä!

Kesällä voit opiskella joko kokonaisia kursseja tai osallistua kesätentteihin. Teknillisen korkeakoulun perusopiskelijoille kesäopetus on maksutonta. Ilmoittautuminen kesän opetukseen on jo alkanut. Kurssit järjestetään yleensä joko touko-kesäkuussa tai elokuussa. Näin ollen aikaa jää myös lomailuun.

Opintotuki on haettava erikseen kesän opetusta varten. Tukea haettaessa vaaditaan kesää varten opintosuunnitelma, jossa tulee olla suorituksia vähintään 3 opintoviikkoa tai 5 opintopistettä

tukikuukautta kohden. Kursien tenttejä voi suorittaa vielä syyskuun puolella.

Valitettavasti tarjottavan kesäopetuksen määrä riippuu paljon osastosta. Toisilla osastoilla on onnistuttu löytämään opettajia, jotka ovat valmiita uhraamaan osan kesästä kurssien järjestelyihin tai tenttien korjaamiseen. Toisilla osastoilla saattaa taas koko opetushenkilökunnan asenne olla se, että niukkojen resurssien vuoksi on turhaa järjestää opetusta kesällä. Tässä viimeisessä mielipiteessä saattaa olla paljonkin totta takana.

Viime vuosien kesäopetus ja -tenttilistojen perusteella resursseja todella hukataan, ja tähän ovat usein syyllisiä opiskelijat. Kesällä 2005 tentteihin ilmoittautuneista tentteihin osallistui noin puolet. Heistä noin kaksikolmasosa läpäisi tentin, johon oli ilmoittautunut. Samanlaista käyttäytymistä on havaittu myös varsinaisessa kesäopetuksessa. Kurssille ilmoittaudutaan, mutta jo en-

nen ensimmäisiä luentoja melko suuri osa opiskelijoista unohtaa koko kurssin. Kesän aikana kurssin jättää kesken osa opiskelijoista, ja lopulta vielä harjoitustyön palautuksen unohtuminen tai tentissä käymättä jättäminen pudottaa osan opiskelijoista pois kursilta.

On hankalaa vaatia parempaa kesäopetustarjontaa, jos sitä ei osata käyttää oikein tälläkään hetkellä. Vaikka opiskelijoiden kesän suunnitelmat saattavat olla joustavia ja tähän aikaan vuodesta vielä jokin epäselyä, on tärkeää muistaa, että ilmoittautuminen tenttiin tai kurssille tarkoittaa sitä, että opettaja valmistelee kurssin tai tentin ilmoittautuneita varten. Mitä jos tänä kesänä opiskelijat ottaisivatkin itseään niistä kiinni ja suorittaisivat ne kurssit, joille ilmoittautuivat? Ehkä kauniimmat tilastot saisivat opettajatkin uskomaan kesäopetuksen tarpeellisuuteen.

Vielä ei ole liian myöhäistä vaikuttaa itse siihen, mi-

tä tenttejä kesällä on tarjolla. Ota yksin tai porukalla yhteyttä siihen opettajaan, joka vastaa kurssista, jonka haluaisit tenttiä. Mitä enemmän kiinnostuneita tenttijöitä on, sitä todennäköisempää on saada opettaja järjestämään tenttimahdollisuus kesälle.

Kesän ensimmäinen tentti järjestetään 5. kesäkuuta poikkeuksellisesti iltatentinä, jotta työssäkäyvienkin olisi helpompaa hyödyntää kesäopetusta. Tällaiseen ratkaisuun päädyttiin opiskelijoiden toivomuksesta. Käytä mahdollisuus hyväksesi: pyydä haluamasi kurssin vastaavalta opettajalta tenttiä iltatenttipäivälle, perustele toiveesi ja valmistaudu tenttiin. Vaikket nyt keksisikään mitään kurssia, jonka suoritus sinulta uupuu, kannattaa käydä tutustumassa kurssi- ja tenttilistoihin avoimen yliopiston sivuilla.

Lisätietoja osoitteesta www.avoin.tkk.fi ja www.tkk.fi/Yksikot/Opintotoimisto/opintotuki/kesatuki.html.

i Verkostoidu Eurooppaan parin Kossupullon hinnalla

BEST-kurssihaku avoinna 7.5. saakka

Opi arkkitehtuuria Wienissä, kestävä kehitystä Lissabonissa, sillanrakennusta Trondheimissa, keskustele Bolognan prosessista Lvivissa tai kiipeile Romaniassa! BEST:n (Board of European Students of Technology) kesätapahtumissa ja muissa riennoissa pääset oppimaan jostain tekniikkaan liittyvästä aiheesta yhdessä parinkymme-

nen muun loistavan teekkarin kanssa, jotka ovat saapuneet eri Euroopan maista. Ohjelmassa on runsaasti tilaa myös vapaa-ajan aktiviteeteille.

Erilaisia tapahtumia järjestetään tänä vuonna yli viisikymmentä heinä-syyskuun aikana, ja niille voivat hakea kaikki TKY:n jäsenet 7.5. mennessä. Kurssin hinta on nollasta muu-

tamaan kymppiin, ja siihen sisältyy täysihoito. Vapaa-ajan tapahtumat ovat yleensä kalliimpia, ura- ja koulutustapahtumat usein ilmaisia. Matkakulut kateetaan itse.

BEST on eurooppalainen teekkarijärjestö, jonka pääasiallisina tehtävinä on edistää opiskelijoiden kanssakäymistä, toimia opiskelijoiden äänitorve-

na ja auttaa opiskelijoita työelämään. Toimintaa pyörittävät vapaaehtoisvoimin teknillisten alojen opiskelijat yli kuudestakymmenestä Euroopan teknillisestä yliopistosta, mukaan lukien Teknillinen korkeakoulu. BEST:n virallinen kieli on englanti.

Lisätietoa: <http://best.tky.fi>

► Murtuneen Juho Pentikäisen avoin tilitys:

”Yliopilaslehti ajoi minut alkoholismiin ja masennukseen”

MIKKO HYMY

– Se kaikki alkoi viime syksynä. Minä yritin vain tehdä tunnollisesti omaa työtäni teekkarilehden toimittajana, mutta ilmeisesti minun työni ei ollut tarpeeksi hyvää Ylioppilaslehdelle. He ovat käyneet toistuvasti minun kimppuuni, mikä on tehnyt myös minun henkilökohtaisen elämäni todella vaikeaksi, Polyteekkarin toimittaja **Juho Pentikäinen** kertoo hiljaisella äänellä ja tuijottaa ilmeettömästi Polyteekkarin toimituksen pöydän pintaa viskilasin reunan yli.

Juhon mukaan ajojahti alkoi viime syksynä. Ensimmäisellä kerralla tuntui hienolta, kun oma nimi mainittiin suuren Ylioppilaslehden Lainatut-palstalla, vaikka seksistisenä pidetty lainaus olikin irrotettu täysin erilleen Polyteekkarissa julkaistun jutun alkuperäisestä asiayhteydestä. Tämän jälkeen lainauksia on ollut säännöllisin väliajoin. Tämä ei kuitenkaan tuntunut riittävän Ylioppilaslehdelle, vaan he perustivat lehteen ”Ne tekevät sen itse”-nimisen palstan, missä ”seurataan Polyteekkari-lehden toimitustyöskentelyä”.

Vaikka lainaukset ja vähättelevät kirjoitukset saattavat vaikuttaa yliopiston puolella täysin harmittomilta ja joidenkin mielestä ehkä jopa hauskoilta, ei Ylioppilaslehti ole Juhon mukaan ymmärtänyt vaikutusvaltansa määrää suomalaisessa opiskelijayhteisössä.

– Minä olen aina ollut tasa-arvon puolella, ja toimitus on valinnut minut jopa tasa-arvovastaavaksi. Kuitenkin kun näitä yksittäisiä poimintoja ja tahallisia väärinymmärryksiä toistetaan tarpeeksi usein suuressa lehdessä, alkavat ihmiset väistämättä uskoa niihin. Nyt jopa lähimmät ystäväni pitävät minua sovinistisena sikana. Olen yrittänyt suhtautua asiaan huumorilla, mutta pidemmän päälle se on todella raskasta, Juho kertoo hiljaisella äänellä.

Juho vertaa Ylioppilaslehden vaikutusvaltaa opiskelijapiireissä Helsingin Sanomien valtakunnalliseen merkitykseen.

– Jos Hesari aloittaisi vas-

taavan, yhden ihmisen määrätietoisien mollaamis- ja alistamiskampanjan, tekisi se ken tahansa ihmisen elämän täydeksi helvetiksi, ja lehti tuomittaisiin todennäköisesti historiansa suurimpiin vahingonkorvauksiin.

”Minä olisin halunnut vain tehdä teekkarilehteä Otanien teekkareille, mutta ilmeisesti Yliopilaslehti ei voi jostain syystä hyväksyä tätä ajatusta.”

– Juho Pentikäinen

Juho ei kuitenkaan ole harkinnut kunnianloukkauksyytöiden nostamista. Masentumisen jälkeen näin suureen hankkeeseen ryhtyminen tuntuu ajatuksenakin ylivoimaiselta haasteelta.

– Hyvä jos jaksaa lähteä vesipalloharjoituksiin. Ja mitäpä sitä tällainen pieni ihminen voisi suurta lehteä vastaan. Heillä on kuitenkin niin paljon rahaa ja vaikutusvaltaa, masentunut mies sanoo ääni väristen.

Kevään aikana Juho on laihnutut useita kiloja. Ennen niin elinvoimaisen ja iloisesti hymyilevän atleetin vartalosta on jäljellä enää tuulessa surullisesti heiluva takki. Ylioppilaslehden kirjoittelun alettua kaikki ihmissuhteetkin ovat kariutuneet, ja kotona odottaa vain oma kylmä sänky ja pullo halpaa viskiä.

Asiasta puhuminen on Juholle selvästi vaikeaa. Suomalainen mies ei helposti itke, ja Juhokin pyyhkii silmäkulmiinsa kuin vaivihkaa.

– Pajun kukinta taitaa olla alkamassa.

Myös **Tuomas Kangasniemi**, harras kristitty ja Ristin killan Cross Section -leh-

den päätoimittaja, on saanut osansa ivallisesta pilkasta Ylioppilaslehden Lainatut-palstalla.

– Se lainaus oli irrotettu täysin erilleen minun mainontaa käsittelevän, tasa-ar-

voiseen ajatteluun kannustavan kolumnini kontekstista, ja minun ajatukseni oli käännetty Ylioppilaslehdessä täysin pääläelleen. Toimittajana minun täytyy sanoa, että minä ihmettelen heidän etiik-

Yliopilaslehti 8/06: ”Mies tekee lehteä ihan yksin pitkässä juoksussa, mut kyllä miehelle tiimi on tärkeä. Jos miehellä on ajatusta ja takana hyvä tiimi, miehellä on mahis menestyä. Mut yksin mies joutuu sitä lehteä tekemään.”

kaansa. Tämä tuntuu poliittiselta ajojahlilta. Eikö ylioppilaslehdellä ole mitään moraalista tai vastuuta, Tuomas Kangasniemi ihmettelee.

Tuomas selvisi kuitenkin suhteellisen vähällä, sillä Juho Pentikäisen tapauksessa Ylioppilaslehden poliittinen ajojahti ulottui myös kevään Polyteekkarin päätoimittajavalintaan kohtalokkain seurauksin. Ylioppilaslehden entinen päätoimittaja kuuluu Polyteekkarin toimitusneuvostoon ja päätoimittajan valintatoimikuntaan. Juhon mukaan Ylioppilaslehden entinenkin päätoimittaja on suhtautunut häneen väheksyvästi ensitapaamisesta lähtien. Nyt Juho epäilee, että juuri Ylioppilaslehden ajojahti oli hänen jatkosta pudottamisensa takana.

– Ylkän entiselläkin päätoimittajalla on niin paljon auktoriteettia, että häntä kuunnellaan, vaikka hän olisi väärässä. Pahinta on, että jopa paikalliset edaattorit on saatu mukaan ajojahtiin, ja asian tuntijalausunnoiksi naamioidut hyökkäykset uskotaan kritiikittä. Minä olisin halunnut vain tehdä pyyteettömästi lehteä Otanien teekkareille, mutta ilmeisesti Ylioppilaslehti ei voi jostain syystä hyväksyä rätä ajatusta, Juho pahoittelee.

Juholla riittää kuitenkin ymmärrystä Ylioppilaslehden entisen päätoimittajan toiminnalle.

– Se nainen ei ole vain saanut tarpeeksi muna. Mutta minä en kyllä sille anna, vaikka se kuinka haluaisi, Juho sanoo hitunen uhmakkuutta äänessään.

Vaikka kaikki muu olisi jo mennyt, on suomalaisella miehellä jäljellä vielä ylpeytensä, eikä edes Ylioppilaslehti voi sitä Juho Pentikäiseltä viedä.

Kun Juho nousee Polyteekkarin vanhalta ja kulu-neelta sohvalta, näkyy hänen kosteissa silmissä pieni hymyn pilkahdus. Pahin on selvästi jo ohi. Juho vakuuttaa, ettei hänellä ole mitään Ylioppilaslehteä vastaan.

– Jos he pyytävät, kykenen minä antamaan heille anteeksi. Minä en kuitenkaan usko, että he ymmärtävät, miten vaikeaksi ovat elämäni tehneet.

► Voiko roolinsa valita?

SUVI UOTINEN

Ylioppilasteatterin *Satunnaisen rakkauden* katsoja huvittuu ahtaiden identiteettien kuvista. Kivikautisten luolamiesten kuvat kamppailevat meidän aikamme miehille asetettujen rooliodotusten kanssa. Metsästä, tapa, ole mies!

Sukupuolten kuvat venyvät moniin suuntiin. Nainen on pienen lapsen äiti mutta samalla pornolehden valokuvamalli. Rakastettuun katsoessaan näkee aina myös hänen sukupuolensa, koko sen kulttuurisen verkoston, joka vuosisatojen aikana on rakentunut.

Satunnaista rakkautta on ilkeä näytelmä, koska se muistuttaa katsojaa todellisuuden reunaehdoista. Ahtaille rooleille voi nauraa, kunhan muistaa, että on itse osa samaa näytelmää.

Ylioppilasteatterin Satunnaista rakkautta 26. ja 29. huhtikuuta + 11 esitystä toukokuussa. Esitykset kello 19. Liput opiskelijoille 5 e. www.ylioppilasteatteri.fi.

Kampuksella kuultua

Polyteekkarin toimituksessa vappulehteä tehdessä kuultua

- Tätä lehteä pitäisi tehdä enemmän humalassa.
- Mun maksa ei kyllä kestäisi montaa tällaista työpäivää.
- Pahus. Oli taas hauskaa eilen illalla, mutta olisi vähän voinut taas miettiä. Mä laskin, että mä join illan aikana ainakin 17 tuoppia tai paukkua.
- Tää on varmaan mun kymmenes kalja tänään. (Kuultu Polyteekkarin toimituksessa lehden dl-päivänä.)
- Ei tästä tuu nyt mitään, tekis mieli juoda yksi kalja. (Sanoi toimitukseen mäyräkoiran kanssa hetkeä myöhemmin palannut henkilö.)
- Pitäiskö toi tekopenis siirtää tosta pöydältä ettei se näy kuvassa.
- Meillä päivä alkoi tänään mukavasti kun käytiin Keltussa aamupalalla yksillä oluilla.
- Mun sukat haisee.
- Kyllähän tää lehdenteko voi olla joskus ihan hauskaaakin.

Vallan kahvilla

MATTI KURONEN
ESPOOLAINEN
KAUPUNGINVALTUUTETTU

Naiset ratissa

Tilastokeskuksen mukaan naisten autoilu on lisääntynyt selvästi kymmenen viime vuoden aikana. Muutosta voi tulkita kahdella tavalla: joko naisten itsenäisyys on kasvussa tai sitten henkilöauto on yhä enenevässä määrin se liikennemuoto, johon ihmiset ovat siirtymässä. Näppituntumaltahan voidaan sanoa, että joukkoliikennettä ovat tähän asti käyttäneet naiset, opiskelijat ja ne, joilla ei ole varaa autoon. Ensimmäinen tulkintoista on houkuttava, toinen vähemmän houkuttava. Molemmat ovat varmaan silti oikeita.

Naisten itsemääräämisoikeutta ei voida sivuuttaa tilastoa tulkittaessa. Jos perheellä on pihassa yksi auto ja se on koko ajan jonkun muun kuin naisen käytössä, supistuu elinpiiri aika pieneksi etenkin vajavaisten joukkoliikenneyhteyksien ääressä. Sama tapahtuu, jos nainen on valinnut autottoman elämäntavan mutta joukkoliikenne huononee muiden tekemien valintojen takia. Autoilu voi hyvin olla se asia, joka lisää naisten – perheellisten tai perheettömien - itsenäisyyden tunnetta. Sellaisena se onkin tärkeä asia, mutta on melko lailla rinnasteinen karpäsen metsästämiseen pesäpallomailalla. Tulos saavutetaan, mutta sivuvaiikutukset ovat aika lailla tuhoisat ympäristölle. Itsemääräämisoikeuden saavuttamiseksi kaivostointi raunioittaa erämaa-alueita, Lähi-idän toraisuus jatkuu ja ilmakehä vastaanottaa hiilidioksidin lisäksi ympäristölle suoraan vaarallisia yhdisteitä.

Henkilöauto ei tietenkään ole yksiselitteisesti rinnastettavissa paholaisen vankkureihin ja monessa tapauksessa se on niin miehille kuin naisillekin välttämätön. Hybridiautojen verotuksen aikanaan keventyessä ja biopolttoaineiden yleistessä päästöt-kään eivät enää ole pahin autoilun sivuvaikutus. Tosin autoiluun liittyy niin paljon verotusepäkohtia, että niiden purkamiseen voi mennä hyvinkin kauan. Kun oletus on, että kaikilla on auto ja verottaja määrittelee sen käyttämisestä erillisen korvauksen sekä muutenkin verottaa autoa sen olemassaolon eikä ympäristövaikutusten mukaan, vaatisi järjestelmä täydellistä remonttia.

Pääkaupunkiseudun kaltaisilla kasvavilla kaupunkiseuduilla, joilla auton vaatiman parkkipaikan ja tiepinta-alan arvo asuinrakennusmaana ylittää selvästi auton oman arvon, yksityisautojen lisääntyminen ei kuitenkaan ole kovin kestävä ratkaisu. Sama maa-ala voitaisiin käyttää toisinkin liikkumismahdollisuuksien kärsimättä.

Kirjoittaja saa kaupunginvaltuuston kokousten matkakorvauksina 13,02 euroa kulkiessaan omalla autolla tai 4,40 euroa kulkiessaan bussilla.

► Wapputirehtööri venyy moneen suuntaan

SANTERI KONTINEN

Dipoli-bileet ovat wapun kohokohta Otaniemessä. Bileistä vastaava wapputirehtööri Antti Ala-Ilkka rakentaa juhlia Lemmenlaiva-teemalla. Ala-Ilkka sai wapun koi-tokseen hyvää harjoitusta jo laskiaisena, kun hän hääriili mukana Gravitaation järjestelyissä ja oli vastuussa tapahtuman roudauspuolesta.

Bileiden järjestämisessä Ala-Ilkkaa kiinnosti erityisesti se, että järjestelyissä joutuu toimimaan niin monien sidosryhmien kanssa. Myös toiminnan kausiluoteisuus on positiivinen asia: välillä on kiirettä ja välillä voi ottaa rennommin. Wapun järjestämi-

nen on tähän mennessä Ala-Ilkan suurin projekti.

– Wappu on tänä vuonna erilainen kuin mihin yleensä on totuttu, wapputirehtööri sanoo. Päätös tehtiin jo viime vuonna. Ala-Ilkka kuvailee, että konseptin muutos on rohkea hyppy tuntemattomaan. Suuria esiintyjä ei Dipolissa nähdä, vaan luvassa on pienempiä bändejä ja ensikertaa järjestettävä wappubuffet.

Tänäkin vuonna bileiden järjestäjän erityisenä haasteena oli vapaaehtoisten hankkiminen, johon meni Ala-Ilkan mukaan yllättävän paljon energiaa. Lopulta noin 30

tarvittavaa työn sankaria saatiin kuitenkin värvättyä wappua pyörittämään.

► Seksin harrastaminen lisääntyy

RFSU:n viime vuonna teettämän asennetutkimuksen mukaan nuorten kondomien käyttö on lisääntymässä. Tutkimuksen mukaan aktiivisesti seksiä harrastavien 16–25-vuotiaiden suomalaisten kondomien käyttö lisääntyi kuusi prosenttiyksikköä. Tutkimuksen mukaan hieman yli neljäsosal-

la suomalaisnuorista oli ollut viimeisen vuoden aikana enemmän kuin yksi kumppani. RFSU eli Riksförbundet för sexuell upplysning on ruotsalainen yhdistys, joka pyrkii edistämään seksuaaliterveyttä. RFSU AB valmistaa ja myy muun muassa kondomeja, liukuvoiteita, hieromasauvoja ja vaginakuulia.

Katu-GALLUP

Koska Polyteekkari haluaa tuntea yhteiskunnallisen vastuunsa, tarjottiin kaikille haastatelluille vapun kunniaksi pullollinen Sorbusta eli soppaa. Tämä ilahdutti kaikkia.

1. Miten juhliit wappua?
2. Mitä mieltä olet opiskelijoiden alko-holin käytöstä?
3. Mitä mieltä olet haalaripelleistä?
4. Miten teekkarit erottaa muista haalarihemmoista?

Kyösti

1. Marssimalla. Hakaniemestä lähdän seuraamaan letkaa. Jotain punaista heiluttelen ja hörppään shamppanjaa. Jos ei ole, niin kossua.
2. Ymmärän kyllä. Kohtuu kaikessa, mutta nuoriso käyttää liikaa. Kaikki käyttää liikaa eikä ole mitään käytöstapoja.
3. Ok . Se sopii vappuun. Kyllä vappumieltä pitää olla.
4. Jooei. Ne on paljon selvinpäin. Erottaa, mutta kyllä ne kuuluu vappuun. Mut ne ei oo niin humalassa.

Mika

1. Emmä usko että juhlin mitenkään. Katon kun muut juhlii, mutta voi olla että juhlin jotain kun saan silloin ekan eläkkeen.
2. Sitä saa käyttää. Niitten pitäiskin käyttää. Mun mielestä opiskelijat käyttäyty paremmin kun muut.
3. Nehän on hyvät kuteet rypee. Työvaatteet!
4. Joo. Kyllä kai. Niillä on semmonen hattukin!

Repe

1. Mä tsiigaan kun muut on humalassa ympäri ämpäri. Mut ite oon selvinpäin. Se on kiva kattoo.
2. Kyllä se kuuluu siihen ikään. Se loppuu siihen, mut mulle loppunu.
3. Se on meille ok, mut ne ei oo aitoja. Mä karsastan.
4. Mun mielestä ei. Ei muusta kun haalareista.

Heikki

1. Huppu silmillä. En mä tiedä, mä oon kadun lapsi.
2. Huolestuttaa. Tommoset nuoret kolliit tulee. Mä oon kuitenkin kuuskymppinen jätkä.
3. Emmä tykkää niistä. Mitä pitäis tehdä? Tappaa?
4. Mun systeri oli teekkari. Mä kunnioitan kaikkii, jotka on opiskellu. Kunnioitan kaikkii ihmisii.

Miksi Otaniemessä EI OLE ALKOA?

► Viinakaupasta Otaonnelan pelastajaksi?

KIMMO RAUTIO
► Näin keväällä pikkulintujen viritellessä kauniita sävelmiään, vaatteiden vähetessä ja karhujen kömpiessä ulos talviuniltaan on myös aika teekkarien suurimman juhlan eli Wapun. Mutta mitä Wappu on ilman Alkoa, tuota henkien (engl. spirits) ja juomien kotia? Ei mitään sanon minä! Siispä ryhtykäämme arvon teekkariveljet ja -siskot yhteistuumin hankkimaan Alkoa Otaniemeen! On nimittäin täysin edesvastuutonta, että huonossa fyysisessä kunnossa olevat teknikan ylioppilaat joutuvat kävelemään tai vielä pahempaa, käyttämään autoja, ja sitä kautta saastuttamaan luontoa!

Pitkäriipaisen puuttuminen Otaniemestä on lähes yhtä vakava loukkaus ja ahdistus keskivertoteekkarin omalletunnolle ja mielenterveydelle kuin jos humanistit pantaisiin tekemään ydinkokeita Iraniin. Todennäköisesti YTHS:n jonot vähenisivät eksponentiaalisesti, jos viinakauppa saataisiin Otskiin? Lienee paikallaan muistuttaa, että C₂H₅OH:lla voidaan myös ehkäistä mm. vatsatauteja, koska etanoli tappaa bakteereita. Ehkäpä olisikin syytä lähettää adressi Sosiaali- ja terveysministeriöön, YK:n turvallisuusneuvostolle ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen eikä ainoastaan Alkon pomo(i)lle?

Allekirjoittamalla ja lähettämällä alla olevan adressin voit sinäkin vaikuttaa puolestasi vääryyttä vastaan.

MIKKO ARVINEN

PARANNA MAAILMAA
JA LÄHETÄ VETOOMUS!

i Polyteekkarin Wappumuistio

Vapun alla Alkot palvelevat asiakkaita normaaliin tapaan. Perjantaina 28.4. Alkot ovat auki klo 20 asti. Poikkeuksina Dragsfjärdin ja Helsingissä Wanhan kauppahallin myy-

mälät, jotka sulkevat perjantaina jo klo 18. Lauantaina 29.4. myymälät ovat auki klo 16 tai klo 18 asti. Vapunpäivänä, maanantaina 1.5. myymälät ovat kiinni.

Polyteekkari tutki:

Tulisiko Alkon perustaa jälleenmyyntipiste Otaniemeen?

KYLLÄ
79%

EI
6%

Kyllä, loistava markkina-alue, josta valtio saisi helposti paljon verorahoja.

- Kauko Posti 21 v.

Totta kai tarvitaan, muuten tulee vieroitusoireita, kun täytyy mennä Otaniemestä Tapiolaan asti.

- Raksa-setä, 21 v.

Joo, helpottaisi monen ihmisen elämää, varsinkin juhlien aattona...

- Puistokemisti, 23 v.

Tosiaan. Miksi täällä ei ole? En ole tullut edes ajatelleeksi. Mä oon ihan pokkana aina marssin Tapiolaan asti tai juonut kotitekoisia. En ole osannut kyseenalaistaakaan Otaniemen Alkotto-muutta. Heti Alko tänne!

- Pieni fuksi vaan, 21 v.

Ei, koska muuten kylässä asuvilla teekkareilla ei oo mitään syytä poistua omalta tontiltaan.

- Sähkömies, 21 v.

Jaksan hankkia viinat muualtakin.

- Kone-tyttö, 20 v.

Siitähän tulisi Suomen paskin Alko: tavara oli koko ajan loppu!

- Tiedemies, 26 v.

Saavat mun puolesta olla ilman, jos eivät muualle jaksu.

- Anonyymi naishenkilö

EOS
15%

Sori. En ymmärtänyt kysymystä.

- Eksynyt turisti

Arvoisa Alkon Uudenmaan alueen aluepäällikkö Kimmo Mäkelä

Minun nähdäkseni Teknillisen korkeakoulun kampusalueen ja Keilaniemen palveluntarjonnan kehitys on jäänyt selvästi jälkeen Helsingin länsiosien palveluntarjonnan kehityksestä. Suomen kansainvälisen kilpailukyvn varmistamiseksi Tekniikan Kehdon viihtyisyyteen tulisi mielestäni kuitenkin kiinnittää erityistä huomiota.

Täten Minä Otaniemen alueella työskentelevä/asuva

(nimi)

tahdon kunnioittavasti saada välittömästi Alkon Otaniemeen. Tapiolan ja Ruoholahden Alkot ovat Otaniemestä katsottuna suhteellisen hankalasti tavoitettavissa ja monesti ruuhkautuneita. Minä uskon, että Alkon palveluille riittäisi Otaniemessä runsaasti kysyntää.

Espoossa Wappuna 2006.

Allekirjoitus.

Postimerkki tähän
0,65 e

Alkon Uudenmaan alueen aluetoimisto

Aluepäällikkö Kimmo Mäkelä

Salomonkatu 1

00100

HELSINKI

SUVI UOTINEN

► Mikä tekee vitsistä teekkarivitsin? Satunnainen nettiotos paljastaa, että siihen tarvitaan ainakin toilaileva teekkari, liian paljon viinaa tai ovelia sanojen väännöksiä.

Kaksi teekkaria heräsi vapunpäivänä. Toinen tuhrusti lattialle, nyki kaveriaan ja kysyi: – Hei kuule, tilasit sä illalla pizzan neljällä täytteellä? – En. – Voi helkutti, sitten mä olen yrjönnyt lattialle.

Tämä kertomus täyttää teekkarivitsin tunnusmerkit täydellisesti: huono-onnisella sankarilla on viinanhuuruinen bileilta takana, ja nyt on niin kurja olo, ettei pizzaakaan oikein tahdo erottaa omasta yrjöstään. Lajityypille ominaiset ainekset ovat kasassa: hölmö teekkari, paljon viinaa ja krapula.

Vappu on juopottelevalla teekkarille parasta aikaa. Ja teekkarin vappu on pitkä – se kun kestää Otonpäivästä Yrjöpäivään. Ikävä kyllä on myös tiedossa, että kova juhlinta jättää jälkensä. Kerrotaan, että teekkarin aivot ovat kesäkuuhun tullessa rusinan kokoiset, koska ne ovat turvoksissa vappusta asti kestäneestä juopottelusta.

Ja kännit vedetään vaikka mikä olisi. Tarina kertoo, että kerran Manta lakitettaessa pääsi teekkarilta olut loppumaan. Kylteri katseli vieressä ihmieissään, kun teekkari avasi lungisti haalarit ja alkoi kusta tuoppiinsa. ”Mitäs nyt meinaat”, kysyi kylteri, ja toinen siihen jotta ”meillä teekkareilla nousee tää kusi niin helposti päähän”.

Jopa perinteinen lampunvaihto vitsi taipuu teekkarimaiseksi viinan avulla: Montako teekkaria tarvitaan vaihtamaan lamppu? – Koko luokallinen. Yksi pitää lampusta kiinni ja loput ryyppää niin kauan, että huone alkaa pyöriä.

Ei mikään tavallinen insinööri

Teekkarin läheinen lajitoveri on insinööri. Jotkut ovat sitä mieltä, että insinöörivitsit voi laajentaa muutta mutkitta koskemaan myös tulevia diploma-insinöörejä. Toiset taas haluavat

Mitä eroa on kamelilla ja teekkarilla?

► Kameli voi olla kaksi viikkoa juomatta

KALLE KEMPPAINEN

pitää rajan selvänä. Ainakin diplomi-insinööri Mutikainen tuntee hyvin oman arvonsa:

Mutikainen oli kävelemässä suojatietä kadun yli, kun kadunkulmasta kääntyvä auto töytäisi hänet kumoon. Sattui pahasti. Auto pakeni paikalta, ja Mutikainen jäi virumaan kadulle verissään. Onneksi paikalle sattui naapurin rouva, joka rupesi touhuamaan apua paikalle: – Apua, apua! Soittakaa hyvät ihmiset ambulanssi, täällä on insinööri Mutikainen jäänyt auton alle, ja verta tulee kovasti! Ambulanssi tuli, ja autoon nostettaessa näytti siltä, että Mutikainen

koetti sanoa jotakin naapurin rouvalle. Kun rouva kumartui Mutikaisen puoleen, tämä kähisi tuskin kuuluvasti: – D-d-d-ip-lomi-insinööri... Ja kyllä monet ulkopuolisetkin arvoasteikon vivahteet tuntevat: Mikä on fiksumpi kuin teknikko? – No, insinööri. – Mikäs on fiksumpi kuin insinööri? – No, diplomi-insinööri. – Mikäs sitten on fiksumpi kuin diplomi-insinööri? – No, saksanpaimenkoira!

No heh-heh!

Ainakin jotkut humanistit ovat sitä mieltä, että teekkarivitsin lajityypin

vaatimukset voivat täytyä myös silloin, kun vitsi vain on tosi huono.

On helppoa tulla toimeen jos on toimi johon tulla. – Liisa, mitä sinä teet nykyään työksesi? – Olen liikkeenharjoittaja. – Minäkalaisen liikkeen? – Edestakaisen.

Kun illalla kynteli, niin aamulla kirveli.

Niinpä. Jossain on neuvottu, miten insinööri tunnistaa itsensä: saatat olla sellainen, jos ajattelet ympärilläsi olevien ihmisten haukottelun johtuvan heidän unenpuutteestaan.

Joskus vitsin huonoutta jopa perustellaan genreen vedoten. ”Vanha

teekkarivitsi: ”Sanomattakin on selvää, sanoi juhlapuhuja, ja sitten hän sanoi sen, mikä sanomattakin olisi ollut selvää.” ”Joka toiselle kuoppaa kaivaa joka toiselle ei. Tuo oli teekkarivitsi.”

Lajityyppivaroituksella aloittaa vit sinkerrontansa myös Veijo Miettinen *Teknikka&Talous*-lehden Perusinsinööri-palstalla.

”Aluksi teekkarivitsi. Pizza köllöteli vatsassa odottaen uneliaana sulamistaan. Yhtäkkiä sen päälle läikähti tuima tuplaviski. Eipä aikaakaan kun niskaan ruiskahti toinen. Ja sitten kolmas ja eipä aikaakaan kun neljäskin läikähti naamalle.

Viidenneltä tuplaviskiltä pizza sitten kysyi jo täysin hereillä ja aika vihasena, että mitä ihmettä siellä ylhäällä oikein tapahtui. Jolloin viski kertoi: ”Siellä on julmetun kovat bileet, meitä tulee varmaan vielä lisää.”

”Bileet? Kuulostaa hyvältä. Taidanpa käväistä ylhäällä katsomassa.”

Teekkari hallitsee teorian

Insinöörien liian teoreettispainotteisesta osaamisesta on revitty irvailun aihetta vaikka kuinka.

Eräskin diplomi-insinööri meni ensimmäiseen työpaikkaansa ja sai tehtäväkseen siirtää papereita pinosta A pinoon B. Hän närkästy ja sanoi esimiehelle: – Minähän olen diplomi-insinööri! Esimies sanoi: – Ei se mitään. Minä neuvon tämän työn uudelleen ja hitaammin.

Ja toinen taivutti ratakonspätkää. Miten kävi? – Kisko väentyi – viisaampi antoi periksi.

Entä mitä yhteistä on insinöörillä ja impotentilla? – No kumpikin tietää kuinka hommat tehdään mutta eivät itse kykene siihen.

Teekkarin osa voi olla rankka, kun kaikenmaailman pölvästit irvailevat ympärillä. Mutta kyllä se valoisakin puoli löytyy, kun teekkarivitsien antia tarpeeksi kauan penkoo: Muistatko, mitä humanisti sanoi insinöörille McDonald'sissa? – Tuleeko mukaan vai syöttökö täällä?

► Teekkarivitsit tutkijan silmin

SUVI UOTINEN

► Mistä teekkarivitsit tulevat, ja mitä ne kertovat teekkarivyhteisöstä? Kysytään YTT Jari Arolta Tampereen yliopistosta. Hän on pohtinut huumoria sosiaalitieteellisenä ilmiönä.

– Aika standardivitsiä monella tapaa, mutta kovin erilaisia, on huumorintutkimukseen perehtyneen sosiologian yliassistentti **Jari Aron** ensivaikeutella teekkarivitsien satunnaisotannasta.

Polyteekkari on antanut Aron analysoitavaksi joukon netistä löytyneitä teekkari- ja insinöörivitsiä. Otoksessa on mukana verbaali-ilottelua, sanaväännöksiä, bileitä, viinaa, krapulaa, seksiä ja hölmön teekkarin toilauksia. Ruodittavina olevia vitsejä esitellään vie-reisessä Mitä eroa on kamelilla ja teekkarilla? -jutussa.

Aron huomio kiinnittyy ensimmäisenä vitseihin, joiden kärki on siinä, että insinööri on

epäkäytännöllinen tai tyhmä.

– Omaan identiteettiin tai ryhmään kohdistuva huumori ei ole poikkeuksellista. Perusajatus on, että itse saa pilkata itseään ja omaa ryhmäänsä, mutta se koetaan loukkaavaksi, että joku ulkopuolinen tulee pilkkaamaan. Myös esimerkiksi vammaiset kertovat itseensä kohdistuvia vitsejä, mutta jos terve ihminen kertoo vammaisvitsejä, niin se on syrjintää.

Oman ryhmän naurettavana esittävät vitsit vahvistavat yhteisöä. Niiden kautta yritetään määritellä, millaisia me olemme ja mitkä asiat ovat meille yhteisiä, millä tavalla ryhmä on kiinteä, ja miten se eroaa muista. Itseä alentava huumori ilmentää sitä, että ryhmä tai kulttuuri on vahva tai että sen sisällä on vahva luottamus ja kiintymys.

Myös vitsi papereita pinosta toiseen siirtelevästä insinööristä pysäyttää Aron pohtimaan. In-

sinööri on liian tekninen ja teoreettinen, vaikka pomo odottaa häneltä käytännöllisyyttä.

– Vitsien tutkimisessa on yleensä aika olennaista ymmärtää, missä yhteydessä niitä kerrotaan. Onko niin, että näitä vitsejä kertovat työnantajat tai ihmiset, jotka eivät itse ole insinöörejä ja haluavat alentaa insinöörejä? Olisi kiinnostavaa tietää, kuinka vanha on käsitys siitä, että insinöörit ovat liian koulutettuja käytännön töihin. Tässä voisi olla jotain samaa kuin viimeaikaisessa keskustelussa ylikoulutetuista tohtoreista.

Tuttuja kaavoja

Teekkarivitsien kestoaiheet viina, seksi ja tyhmyys eivät ole kovin omaperäisiä. Jari Aro huomauttaa, että teekkarivitsien teemat toistuvat usein muitakin ihmisryhmiä koskevissa vitseissä.

– Viinan juonnin keskeisyys näyttää olevan teekkari-

vitseissä erityisen pysyvä piirre. Ryyppäminen on ihailtavaa ja äärimmäinen juopottelu koetaan hassuksi, mutta siihen liittyy jokin häpeällisyyskin. Se on ristiriita, jota näissä vitseissä yritetään käsitellä.

Aro jaottelee teekkarivitsit näppärästi yleismaailmallisten kattermien alle myös sen mukaan, mikä niissä oikein naurattaa. Teekkareiden kuvaamisen tyhminä, juoppoina ja saamattomina on tyypillistä ylemmyshuumoria. Muut kertovat näitä vitsejä siksi, että voisivat itse vitsailevat vahvistaakseen oman ryhmänsä yhteenkuuluvuutta.

Vitseissä voi naurattaa myös se, että kaksi ristiriitaista asiaa tuodaan yllättäen yhteen. Sekin on hassua, jos samalla sanalla on kaksi eri merkitystä. Aro ortaa esimerkiksi väännökseä ”joka toiselle kuoppaa kai-

vaa, joka toiselle ei”.

– Minun isäni kertoi tätä jo 60-luvulla. Tämä on usein se manttista huumoria, joka ei ole erityisesti minkään yhden ammattiryhmän omaisuutta.

Mutta Polyteekkarin haalimassa esimerkkiaineistossa kuoppa-vitsin yhteydessä kerrotaan ihan erikseen, että nyt on kyseessä nimenomaan teekkarivitsi.

– Nimeäminen voi olla anteeksipyyntö. Koska meillä on se käsitys, että teekkarivitsiä pidetään jotenkin kömpelöinä. Huonoja vitsejä on lupa kertoa sillä varjolla, että ne olisivat teekkarivitsiä, Aro pohtii.

Humanisti on vieläkin huonompi

Jari Aro on pitänyt tänä keväänä Tampereen yliopiston sosiologian laitoksella huumoritutkimuksen kurssia. Kursilla on pohdittu myös teekkareiden ja humanistien välisestä huumoria. Opiskelija **Satu Meriluoto** innostui akateemisen maailman ääripääryhmien vitsailusuhteesta, koska elää itse parisuhteessa teekkarimiehen kanssa.

Pilailu siitä, mitä humanisti sanoi insinöörille McDonald'sissa, kuuluu vitsityypin klassikoihin. Yleensä asetelma on se, että teekkari nauraa humanistille. Huumori on ylhäältä alaspäin katsovaa: teekkari saa paremmin töitä, joten hänen tulevaisuutensa on taloudellisesti varmempi kuin humanistin.

– Mutta yksi arvo, mikä tässä sanotaan ääneen, on se, että insinöörillä ei ole hirveän hyvää maku ravintoloiden suhteen. Jos insinööri kerran tulee taloudellisesti niin hyvin toimeen, niin minkä takia se käy Mäkkärissä eikä mene Savoyhin syömään? Insinööri näyttäisi kuitenkin olevan tavis, joka pitää halpoja asioita hyvinä.

Antropologit ovat määritelleet humanistien ja teekkareiden vastakkainasettelun pilailusuhteeksi. Se on lähellä toisiaan elävien vakiintuneiden ryhmien välistä vinoilua.

– Perinteisissä yhteisöissä sukulaisuus on määritelty pilailusuhdetta. Nyt meidän aikana ne ovat ammattiryhmiä tai mitä nyt milloinkin.

KILTALEHTIEXTRA

Kiltalehtikilpailun voitto Wuorikautisille

► Vuorimieskilta riemuistee saavutustaan

MIKKO ARVINEN

► Vuorimieskillan Wuorikautiset-lehti valittiin TKY:n ja Polyteekkarin järjestämän kiltalehtikilpailun voittajaksi.

Wuorikautiset, tuo ”Vuorimieskillan lahjomaton ja kannattamaton pää-äänenkannattaja ja prekambriksen infrastruktuurin suomennos aina vuodesta 1966”, sai kiitoksia erityisesti hauskuudesta, kiltahenkisyydestä ja tekijöiden innostuksen välittymisestä lehteen.

Tänä vuonna arvostelussa painotettiin journalististen ja taiteellisten ansioiden lisäksi kiltahenkisyyttä ja yhteistä tekemisen meininkiä. Ilman kiltahenkisyyden painottamis-

Suurin kunnia Wuorikautisten voitosta kuuluu ex-päätoimittaja Jussi Lyytiselle, mutta hänen puolestaan palkinto ojennettiin Carlo Palermolle, Hannu Heikkiselle, Markus Nuotolle ja Janica Solehmaiselle.

ta olisi kiltalehtikilpailun kahden edellisen vuoden voittaja, Automaatio- ja systeemitekniikan killan Kultainen Tomaatti-lehti ollut todennäköisesti palkintosijoilla tänäkin vuonna.

Kiltalehtikilpailun tuomaristoon kuuluivat Teekkarijaoston tirehtöörit Satu Alikoski ja Arttu Lamminpää, TKY:n tiedottaja Helena Manner, TKY:n graafinen johtaja Georgi Eremenko, Polyteekkarin päätoimittaja Mikko Arvinen ja journalistiikan opiskelija, Jyväskylän ylioppilaslehden päätoimit-

taja Toni Peltonen.

Viime vuosina kiltalehtikisassa on annettu palautetta lehtien liian roisista tai mahdolli-

sesti jopa loukkaavasta sisällöstä. Tänä vuonna kiltalehdissä olikin havaittavissa selvää siistiytmistä viime vuoteen verrattuna. Tuomariston puheenjohtajan Mikko Arvisen mukaan rasististen homovitsien vähenemistä ei voi kuin kiitellä, mutta toisaalta liian varovaisiksi ja poliittisesti korrekteiksi ei Arvisen mukaan kannata kiltalehdissä heittäytyä.

– Tällä kertaa monia lehtiä oli tehty selvästi killan yhteistyökumppaneita, osaston henkilökuntaa ja ehkä jopa tulevia työnantajia silmällä pitäen. Pahimmissa tapauksissa lopputulos oli sanalla sanoen tylsä ja huono. Minä en usko, että työmarkkinoidenkaan meno olisi tiukentunut vielä niin paljoa, etteikö yhteistyökumppaneiltakin löytyisi ymmärrystä teekkarihumorille, Arvinen sanoi.

Toisaalta monet lehdet ovat pitäneet uskollisesti kiinni alatyylistään, ja lehtien arvostelussa kuultiinkin useita ”tuota kuvaa minä en olisi halunnut välttämättä nähdä” -tyylisiä kommentteja.

i Kiltalehtikilpailun tulokset

1. Wuorikautiset, Vuorimieskilta, 7 pistettä	6. Tisle, Kemistikilta 3 p.
2. Geometres, Maanmittarikilta, 5 p.	7. Alkorytmi, Tietokilta 2 p.
3. Kukka, Athene, 4 p.	8. Sössö, Sähkö 2 p.
4. Kultainen Tomaatti, AS, 3 p.	9. Ruutiset, Raksa 1 p.
5. Juopuu, Puunjalostajakilta, 3 p.	10. Modulen, TF 0 p.
	Kvantti, Fyysikkokilta 0 p.
	Kolehti, Kone 0 p.
	Proleko?, Prodeko

► Testaa oliko wappusi hauska?

► Laita rasti ruutuun. Jokaisesta rastista saat yhden pisteen (ellei toisin mainita). Eniten skorettautunut voittaa.

- ☐ Olin holtittomasti kännissä.
- ☐ Sain uusia ystäviä.
- ☐ Vanhat ystäväni eivät enää puhu kanssani.
- ☐ Sain isommalta jatkältä/tytöltä turpaan.
- ☐ Annoin pienemmälle jatkälle/tytölle turpaan.
- ☐ Oksensin julkisella paikalla vähintään neljä kertaa.
- ☐ Uhoilin vähintään kolmelle pokelle.
- ☐ Oksensin poken päälle. (2 pistettä)
- ☐ Lähetin tv-uutisissa terveisiä isovanhemmilleni samalla kun näytin kameralle persettä. (3 pistettä)
- ☐ Sain sukupuolitaudin. (-3 pistettä)
- ☐ Annoin toiselle henkilölle sukupuolitaudin. (-3 pistettä)
- ☐ Kusin puistossa.
- ☐ Kusin ravintolassa tanssilattialla.. (2 pistettä)
- ☐ En muista olleeni kusella ollenkaan.

- ☐ Laujoin ”Mats Sundin är homosexuell”.
- ☐ Vietin yhden yön putkassa.
- ☐ Olen vieläkin putkassa.
- ☐ Lompakkoni on tyhjä.
- ☐ Lompakkoni varastettiin.
- ☐ Miinulla on ylimääräisiä lompakoita.
- ☐ Herjasin poliiseja.
- ☐ Olen hankkinut tatuoinnin.
- ☐ Minusta on videopätkä seuraavassa Poliisi-tv:ssä. (3 pistettä)
- ☐ Minulta puuttuu hampaita.
- ☐ Hävitin lakkini.
- ☐ Join viinaa lakistani.
- ☐ Kusin lakkiini.
- ☐ Kusin lakkiini ja join siitä.
- ☐ Kusin toisen henkilön lakkiiin ja pakotin hänet juomaan siitä.
- ☐ Heitin kaverin kämpästä kaikki huonekalut ulos ikkunasta. Tänään muistin että asun itse samassa paikassa.
- ☐ Lähdin laivalla päiväksi Tallinnaan.
- ☐ Vuokrasin lentokoneen ja lensin Tallinnaan.

- ☐ Uin Tallinnaan. (2 pistettä)
- ☐ Sukelsin Tallinnaa (3 pistettä)
- ☐ Heräsin vieraassa kämpässä.
- ☐ Heräsin alastomana vieraassa kämpässä.
- ☐ Heräsin alastomana ufossa. (2 pistettä)
- ☐ Heräsin märkäpuvussa, kaljuna, kuollut kalkkuna kalsareissa, meikattuna puussa metsässä kolme kilometriä Utsjoelta. (3 pistettä)

Juttu on julkaistu Wuorikautisten numerossa 3/05.

10 vinkkiä saannon parantamiseksi

- Joskus tekee mieli saada lisää. Usko tai älä, tämä on usein todellakin mahdollista, jos vain tiedät oikeat kikat.
- 1. Jäähdytys. Laskeympäristön lämpötilaa. Epäpuhtaudet poistuvat väleistä ja haluttua tuotetta kiinteytyy lisää.
- 2. Paineen nosto. Paine ei oikeastaan koskaan voi olla liian kova. Paitsi väärässä tilanteessa, väärässä paikassa.
- 3. Lisäaineet. Lisää joukkoon joko polaarista tai pooliton-ta liuotinta. Toimivia ovat olleet esimerkiksi vesi, etanoli ja hierontaöljy.
- 4. Poista karstat ja karvat välineistöäsi.
- 5. Katso, ettei kolvisi pääse kuivaksi!
- 6. Katso assistenttia syvälle silmiin.
- 7. Kasvata lähtöaineiden massaa. (Toimii erityisesti urosliittimille.)
- 8. Käytä päätäsi. Vaikka kiel-täsi.
- 9. Älä vaadi tarpeettoman laadukasta tuotetta!
- 10. Opiskele lisää kemiaa. Suosi ryhmätöitä.

Wappuhoroskooppi

LASIHAMSTERI
TISLE-lehti

Kauris 23.12.-20.1.

Toisin kuin yleisesti uskotaan, on koko kevät kauriin aikaa. Muista se ja nauti auringosta, sillä saat siitä vitamiineja joita ilman voi turkkisi kiilto kadota. Muista puhdistautua tasaisin väliajoin jotta ominaishajusi ei paljasta sinua pedoille.

Vesimies 20.1.-19.2.

Vesimiesten osalta wapun alusaika näyttää erittäin kostealta. Muista kastella paikkoja tasaisesti. Sinun kannaltasi Venus on juuri oikeassa asennossa ja vettymistä on havaittavissa. Hakeudu kosteisiin paikkoihin ja etsi seuraa muista vesimiehistä.

Kalat 20.2.-20.3.

Keväisin kalan on hyvä olla. Vesimiehet yrittävät saada sinua koukkuunsa, mutta tunnet olevasi heidän tavoittamattomissaan. Muista kuitenkin, että vaikka saisit koukut vältettyä voivat vesimiehet päästä kusemaan sinua silmään aivan huomaamattasi. Muista, että turskanakin olossa on omat puolensa.

Oinas 21.3 - 19.4

Kevään myötä lumet sulavat ja kukkulat paljastuvat. Mene niiden luokse ja etsi uutta ravintoa, sillä talven kestänyt huono ravinto alkaa kostautua. Muista pötkiä tasaisesti kaikkea, jotta sarvesi pysyy kiinteänä ja toimintakykyisenä.

Härkä 20.4.-20.5.

Kevään edetessä tunnet olevasi kuin raivo härkä. Mormoonit hyrräävät ja soittelevat kellojasi. Muista kuitenkin pitää mormoonisi kurissa sillä liika mormoonitoiminta voi pilata hyvin alkaneen kevään.

Kaksoset 21.5.-21.6.

Juomat ovat sinua varten. Muista aina ottaa kaikki tuplana jotta molemmat puoliskosi saavat omansa, eikä sisäinen harmonia kärsi jakamisen tuskaa.

Rapu 22.6.-22.7.

Keväisin saatat tuntea tarvetta lähteä vaeltamaan kohti kaikkien rapujen ensikotia rapulaa. Muista kuitenkin että tiellä rapulaan on monia esteitä joista pitää päästä yli. Yleisenä neuvona voidaan todeta että rapulamaisen tilan saavuttaa helpoiten yhdistelemällä kaikkea mitä on tarjolla.

Leijona 23.7.-22.8.

Tunnet olevasi kuningas. Hyvä niin. Muista aina että olet maailman kuningas ja muista myös näyttää se käyttökselläsi. Leijonat eivät jonota eivätkä pyytele anteeksi. Leijona ottaa sen minkä tahtoo.

Neitsyt 23.8.-22.9.

Vaikka olet neitsyt, älä häpeä sitä, se on aivan normaalia. Hollywoodin elokuvista jää sellainen kuva että neitseellisyys on pahasta, mutta totuus on se, että se on usein perseessä.

Vaaka 23.9.-23.10.

Näin kevään mentyä rintoihisi tunnet kovaa tarvetta päästä vaakaan ja toimia siinä. Koko käyttäytymisesi tuntuu suuntaavan siihen. Maa kutsuu sinua syleilyynsä varsinaisella veto-voimallaan. Pyri vastustamaan tuota voimaa sillä se imee sinut helposti syövereihinsä.

Skorpioni 24.10.-22.11.

Useat skorpionit ovat todellisuudessa olemuksensa vankeja. On vaikea olla mukava sillä kaikki näkevät vain suuren pistimesi. Yritä pitää pistimesi piilossa ja lähestyä muita ihmisiä kuin vertaisiasi.

Jousimies 23.11.-22.12.

Wappu on jousimiehelle surkeaa aikaa. Sinun ei kannata yrittää mitään, sillä kaikki asiat joita teet ovat tuomittuja epäonnistumaan. Vaikka kuinka yrittäisit tähdätä, ovat nuolesi tuomittuja menemään ohi taulun. Härän silmä on nimittäin wappuun asti särkymätön.

Miksi tytön pitäisi hankkia POIKAYSTÄVÄ?

► Hyödyt ja haitat puntarissa

KUVA MIKKO ARVINEN

Arkkitehdeiksi opiskelevat Denise Belger ja Johannes Beran ovat seurustelleet kolmen vuoden ajan.

NATALIE JAKOBSON

► Wuorikautiset teki syksyllä luottamuksellisen kyselyn parisuhteessa eläville naisille, jotka jotenkin liittyvät Vuorimieskiltaan. Kyselyssä oli vain yksi kysymys: miksi hankkia poikaystävää?

Vastauksia lukiessa tuli esille mitä mielenkiintoisimpia seikkoja, miksi naisen tulisi hankkia itselleen vastakappale. Poikakaveria verrattiin lemmikkeihin ja vauvoihin ja heidät yhdistettiin surutta kotitöihin ja varsinkin siivoamiseen. Kyselyssä kävi ilmi myös, että jotenkin Vuorimieskiltaan liittyvät

naiset ovat kovia ottamaan kuppia, sillä useimpien mielestä poikakaveria tarvitaan niin ryyppyretkille kuin krapulan hoitamiseenkin. Ehkä se on sitä yhdessäolon autuutta.

Tekninen tuki

Ihmettelyn suuresti millainen arki näissä parisuhteissa on, sillä vain 17 % vastanneista myönsi käyvänsä keskustelua puoliskonsa kanssa. Edelleen 17 % arvosti poikakaverin huumorintajua. Toisille mies näytti olevan kiukuttelun kohde, sy

olla kiukuttelematta tai tekninen tuki.

Vaikkakin vastaustulvas-

Vain 17 % vastanneista myönsi käyvänsä keskustelua puoliskonsa kanssa.

sa runsaasti hajontaa, löytyi asia mikä yhdisti kaikkia kyselyyn vastanneita nai-

sia. Se oli asia mikä hämmästytti minutkin toimittajana. Ainahan siitä kirjoitetaan naistenlehdissä ja loppupelissä sillä ei kuulemma olekaan väliä... Tällä kertaa sillä kuitenkin on väliä: Ei ollut yhtäkään vastannutta, joka olisi säännöllisen seksin olevan yliarvostettua. Poikakaveri todellisuudessa onkin teddykarhu rakastajana. Tämä taas todistaa sen useasti kerrotun totuuden, että vuorimiehiltä saa aina.

Juttu on julkaistu Wuorikautisten numerossa yksi/06.

i Termistö tutuksi

NAINEN - SUOMI - SANAKIRJA

- Kyllä. = Ei.
- Ei. = Kyllä.
- Ehkä. = Ei.
- Se on oma päätöksesi. = Oikea, minun mieleni mukainen päätös pitäisi olla jospa sinulle itsestään selvä!
- Tee mitä tahdot. = Tästä saat maksaa.
- Meidän täytyy jutella. = Taas joudun nalkuttamaan samoista asioista.
- Joo... Sen kun... = En tahdo sinun...
- En ole tuohtunut. = Totta kai olen tuohtunut, senkin vähä-älyinen!
- "Kuinka paljon rakastat minua?" = Tein tänään jotain mistä et kyllä pidä tippaakaan.
- Onko takamukseni liian paksu? = Kerro, kuinka ihana oikein olenkaan!
- Meidän pitäisi opetella keskustelemaan keskenämme. = Taivu mielipiteeseeni, tollo!
- Kuunteletko edes, mitä puhun? = Myöhäistä edes yrittää ymmärtää, olet jo mennyt kalua.

MIES - SUOMI - SANAKIRJA

- Mulla on nälkä. = Mulla on nälkä.
- Nukuttaa. = Nukuttaa.
- Väsyttää. = Väsyttää.
- Haluaisitko illalla leffaan? = Haluaisin ruveta hommiin kanssasi.
- Voinko viedä sinut ulos syömään? = Haluan ruveta hommiin kanssasi.
- Voinko soittaa sinulle? = Haluan ruveta hommiin kanssasi.
- Saanko luvan? = Haluan ruveta hommiin kanssasi.
- Nätti puku! = Ihana vartalo, haluaisin ruveta hommiin kanssasi.
- Vaikutat jännittyneeltä, annahan kun hieron. = Haluaisin ruveta hommiin kanssasi.
- Mikä nyt on hätänä? = Mitä h...n itse aiheutettua, turhanpäiväistä nuppiongelmaa tällä kertaa vatvot?
- Mikä nyt on hätänä? = Jaaha, ei siis toivoa päästä hommiin tänään.
- Olen pitkästynyt. = Ruvetaanko hommiin?
- Rakastan sinua. = Ruvetaan jo hommiin!
- Minäkin rakastan sinua. = No nyt se on sanottu, ruvetaan viimeinkin hommiin.
- Jutellaanko = Koetan tehdä sinuun vaikutuksen syvällisyydellä - ehkä sitten ruvettaisiin hommiin.
- Tuletko vaimokseni? = Aion estää sinua rupeamasta hommiin muiden miesten kanssa.

Juttu on julkaistu Wuorikautisten numerossa 1/06.

Parisuhdekysely

Annatko vai saatko?

1. Annatko vai saatko?

- a) Sain ihanan ystävänpäivalahjan.
- b) En anna vaan otan.
- c) Minulla on krooninen päänsärky.

2. Kumpi teillä imuroi?

- a) Minä, siisti koti on hyvän parisuhteen edellytys.
- b) Hän, useammin kuin haluaisikaan.
- c) En ymmärrä kysymystä.

3. Kumpi maksaa viulut?

- a) Mies maksaa ja nainen kuittaa.
- b) Hän, mitään ei saa ilmaiSEKSI.
- c) Emme ole musikaalisia.

4. Harrastatteko yhdessä

- a) Jumpaa?
- b) Pullien pyörittelyä?
- c) Joogaa?

5. Kuka teillä päättää?

- a) Minä tietenkin!
- b) Hän luulee päättävänsä.
- c) Anoppi on aina oikeassa.

6. Minne lähдете yhteisellä lomalla?

- a) Se on aina minulle yllätys.
- b) Jyväskylän ralliin kerran vuodessa.
- c) Anopin kanssa Kanarialle.

7. Kumpaa odotetaan?

- a) Kunnioitamme toisiamme aikataulujen suhteen.
- b) Hyvää kannattaa odottaa.
- c) Hän tulee aina ensin.

8. Kumpi saa enemmän päitä kääntymään?

- a) Minulle on myös vihellelty.
- b) Kumpaa päätä tarkoitat?
- c) Kaikki katsovat pois päin kun liikumme yhdessä.

9. Millaista ruokaa laitate yhdessä?

- a) Tarkoitat kai, että millaista kokki laittaa.

b) Lämmitetään pizzat.

- c) Olen okto-lakto-vegaani ja hän ei pidä kasviksista.

10. Millä asenteella olet suhteessasi?

- a) Hän on otteessani.
- b) Parempaa odotellessa.
- c) _alot poissa peiton alla ok.

Tsekkaa pisteesi!

1. a 1, b 5, c 3
2. a 1, b 5, c 3
3. a 5, b 5, c 1
4. a 5, b 3, c 1
5. a 3, b 5, c 1
6. a 3, b 1, c 1
7. a 1, b 5, c 3
8. a 5, b 3, c 1
9. a 5, b 1, c 1
10. a 3, b 5, c 1

HANNE SALMI

vain henkistä puolta. Sisusta kotinne uusiksi ja näytä hänelle, että nyt teillä molemmilla alkaa uusi elämä.

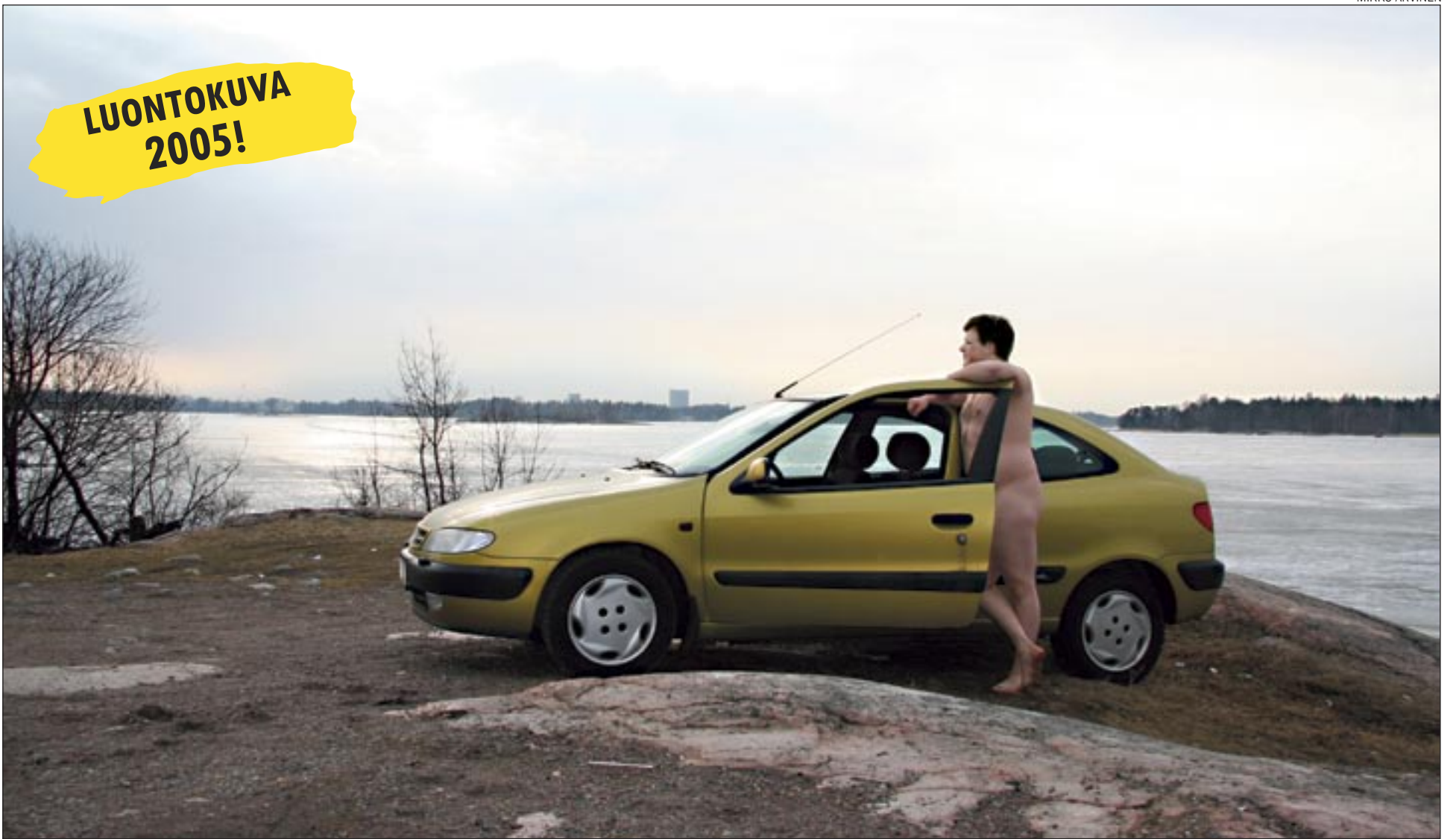
26–40: Suhteenne on vielä kovin tuore, joten kannattaa tarkkaan harkita mihin suuntaan haluat sitä johdatella. Varo kuitenkaan innostumasta liikaa, sillä kovassa vauhdissa ei pysty katsomaan sivulle. Mikäli olette olleet suhteessanne kauan ja vauhti on edelleen näin kova, ei hätää, avioliitto kyllä tappaa kaiken vauhdin.

41–50: Just oikea meininki. Olet oman onnesi seppä ja pistät tuulemaan miten parhaaksi katsot. Hän on täysin pauloissasi ja olet onnistunut luomaan suhteestanne täysin yksipuolisen. Sinulla ei ole mitään pelättävää, päinvastoin. Voit suhteesi sivussa tsekata paremmat tsäänsit ja antaa vaihtelun virkistää, sillä suhteestasihan et mitään saa.

JENNI PUTTONEN JA MINNA KORHONEN

Juttu on julkaistu Kultaisen Tomaatin numerossa 2/2006.

**LUONTOKUVA
2005!**

Metamorfoosi Hietaniemen rannalla kuvattuna.

Mies ja auto

► Automobiili on Mikko Lehdolle ruumiin jatke

MIKKO LEHTO
KULTANEN TOMAATI-lehti

► Auto on kuulunut aina osaksi omaa fysiikkaani. Ensimmäinen muistoni autosta oli perhepäivähoitajani Eevan Skoda 80-luvun loppupuolella, jonne sai mennä istumaan vain mustan roskasäkin päälle. Kynnys oli hankala ylittää kurahousujen vastustessa. Lapsuudestani on jäljellä vain paloja liittyen autoihin. Muistan heränneeni Lauttakylän kohdalla takapenkin turvaistuimesta punaisen Volvon kyydissä. Olimme tulossa perheeni kanssa sukuloimasta Säskylästä. Kävimme miltei viikoittain Säskylässä sokerijuurikastehtaan vieressä tapaamassa isovanhempiani. Matka kesti kahdesta ja puolesta tunnista aina talvimyräkän viiteen tuntiin. Pimeässä lumimyrskyn keskellä oli pakko istua puuduksissa ja olla valittamatta.

Peruskouluaikoina minuun tuli tyhjä aukko. Oma ruumiini aloitti muuttumisleikin, mutta samalla kadotin suhteeni autoon. Jopa lelulaatikkoni autorata sai jäädä pölyttymään. Olin kiinnostuneempi omasta navastani ja päästäni, joka oli vuosi vuodelta korkeammalla terveydenhoitajan tarkastuksissa. Finnit, tytöt ja karvoitus taisivat viedä mielenkiinnon peruskoulun viimeisinä vuosina

Vasta lukiossa autoelämäni alkoi toden teolla. Ajokortin hankkiminen oli jännittävä itsestäänselvyys. Olin elämäni hoikimmassa kunnossa, ja vanhojentanssipuku näytti hyvältä päälläni. Isä käski minun ajaa kuorma-autokortin samalla. Kavereiden kanssa katsottiin tupakkia sauhutellen keravatuunattuja autoja välillä nauraen ja välillä ihastellen. Lukioni vieressä oli Keravan ammattikoulu ja autonasentajalinja. Vanhoja koslia oli kunnostettu pillurallikuntoon, ja ne näyttivät luvalla sanoen surkeilta, mutta kuljettajat olivat ylpeitä käsityöstään ja siitä, että he olivat onnistuneet tiputtamaan autoaan lähemmäs tonttia aivan itse.

Autoelämäni varhaisvaiheeseen kuului kolme tärkeää autoa: isukin Saab, oma Fiat ja kaverin isän Mercedes. Isä osti uuden Saab 9-3:n parilitraisella täyspaineturbolla (Saab tarjoaa myös osapaineturbvoja) vähän ennen ajokorttini saamista. Järkyttävästi tehoja nuorelle kokemattomalle miehelle. Autona se ei ollut erikoinen mutta jäi silti vahvasti mieleeni. Pimeänajokurssi oli juuri loppunut, ja lähdin ajelemaan kotia kohti Hyrylän shelliltä. Ajoin auton ensiliukkailla pellolle karttolleen. Jouduin tutustumaan

itseeni myös räsynukkeksi. Nuoruuden kuolemattomuuden tunne kääntyi hetkeksi ympäri. Onni onnettomuudessa, kun huomasin isän ja äidin antavan pojalleen rahaa omaan autoon.

Laurin, hyvän ystäväni, isällä oli vanha taksi-mersu. Saimme ajella säksättävällä dieselillä melkein niin paljon kuin halusimme. Sen kyydissä opin autoelämän. Ikinä ei kävelty eikä käytetty julkisia. Sen nahkapenkillä olen syönyt nakkisämpylää tullessani baarista, kuunnellut mustalaisten myyntipuheita ja kohdannut yhden tyttöystäväni. Joko tältä ajalta tai sitten armeijasta minulle on jäänyt ihmeellinen tapa rauhoittua moottorin äänen kuullessani. Asiat eivät ikinä ole huonosti, jos moottori pyörii ja nenässä tuntuu pakokaasujen katku. Viime varASlähtö ja autossa nukkuminen oli juuri sitä.

Nautin tuosta elämästä paljon, vaikka tulini itselleni hieman vieraaksi. Keho alkoi vihdoinkin tasaantua kaikkien muutosten jälkeen, joten jäi enemmän aikaa keskittyä autoiluun. En tarvinnut omia jalkojani ja käsiäni enää yhtä paljon kuin ennen, joten vähensin itseni kuuntelua.

En noukkinut silloista pitkäaikaista tyttöystäväni niin sanotun Keravan mun-

kin varrelta. Hän istui sylissäni takapenkillä matkalla baariin. Hiukset olivat kiharat ja vähän kasarit silloin, mutta ne tuoksuvat hyvältä. Varmaan ainoa täydellinen hetki muisto, jossa koko fysiikkani ja minuuteni yhdistyy.

Suunnilleen tuossa abimersu/tupakka-vaiheessa aloin työskennellä Volvolla. Olin it-puolella tallentajan keikkahommissa. Sitten sain paikan silloisen Volvo Kuorma- ja linja-auto Oy:n varastosta varastomiehenä. Varastotyö oli fyysistä. Osat olivat painavia ja ne olivat muodoiltaan hankalia. Samalla kun kannoin öljypohjia ja muita varosia tutkailin niitä automiehen innostuksella. Ratkaisut olivat erilaisia kuin henkilöautoissa ja tarjosivat ajatuksille pakotien muutten tylsästä työstä.

Lukio päättyi, ja lähdin lyhykäisen varastohetken jälkeksi armeijaan. Halusin kauas ja meren rannalle, kuten il-

moitin kutsuntalautakunnalle. Ilmoittauduin Kotkaan, mutta sotilaspoliisit kuljettivat minut ja viisi muuta Mikkelin 3. Erilliseen autokomppaniaan. Tuvan ovela lukki Renault. Valmistuimme AUK:in jälkeen joulukuussa 2002 moottorialiupseeriksi ollessani todella elämäni kunnossa. Luutnantti Eriksson kätteli lomalle lähtiessä ja sanoi, että ilmoittaudu seuraavan kerran Kotkassa Kirkonmaan linnakkeella, missä kaivataan neljälle

kuljettajalle ja kolmelle traktorikuljettajalle poma.

Linnakke-elämä pikkujohtajana avautui toinen maailma. Oma keho ni k a s v o i leveyttä, k o s k a minulla oli a i n a h a l u-

tessani käytössä auto. Vastalahjana terveyden heikkenemisestä sain korvaamattonta kokemusta maastoautoista ja työkoneista. Linnakkeella oli yksi Sisu A-45 maastokuorma-auto, satunnaisia maastoautoja venäläisistä ja-

panilaisiin ja omat lempilapseni Valtran 70-luvulla valmistamat 700 malliset traktorit, jotka ottivat paljon.

Viikko intin päättymisen jälkeen asetuimme taas Volvon S4 varastoon, jossa olen ollut siitä lähtien joka kesä ja vähän talvella. Tehtävät ovat kasvaneet minun myötä, mutta aina autot ovat se yhdistävä lenkki. Siirtyessäni varastotehtävistä pois opiskeltuani Polilla jo vähän aikaa, kadotin jälleen kokemukset omasta ruumiistani.

Minulla on aina ollut parempi suhde autoihin kuin omaan fysiikkaani. En siedä peilikuvaa kunnolla. Ajaessani partaani huomaan joka kerta leuanaluseni. Sieltä ei saa ajettua partaa kunnolla, ja lisäksi siellä tuntuu aina olevan pieniä jälkiä kuin teurastuksen jäljiltä. Minulla on vatsa, jota inhoan sydämeni kyllyydestä, ja poltan tupakkaa, vaikka tunnen sen tekevän pahaa. Autoni kanssa tilanne on päinvastainen. Sallin sille pieniä vikoja. Korjaan vain kaikki vähääkään suuremmat ongelmat. Arvostan autoani enemmän kuin alastonta itseäni. Viime syksynä vaihdoin autoa ja muutin Otaniemeen. En tarvitse autoa enää kuten ennen, ja meidän suhteemme on katkolla. Toisaalla en ole vastapainoksi vielä löytänyt omaa kehoani.

► Polyteekkari penkoi kiltalehtien arkistoja

Mehunkeittäjän päiväkirja

”MEHUNKEITTÄJÄ”

► Rakas päiväkirja, en olekaan pitkään aikaan kirjoittanut sivuillesi. Nyt minä lupaan parantaa tapani ja kirjoittaa sinulle aina kun ilmestyt.

Tänään mietin, mitä tapahtuu, kun alkoholiverotuskin alenee. Kuinka nyt tapahtuu tälle Otaniemessä poikkeuksellisen tiheästi esiintyvälle populaatiolle riippumattomia pienyrityksiä? Onko tämä kuolinisku Suomen ahkerille kotikemisteille, jotka puhdistavat kotonaan tätä rakasta mansikkamehua kaikenlaisista kam-mottavista epäpuhtauksista, kuten kotiviineistä ja kiljusta?

Rakas päiväkirja, minä lupaan kertoa sinulle aina, kun ilmestyt, kuinka pitää mansikkamehulle etikka- ja käytösoppitunteja ja kuinka saada siitä hienostuneen kirkas, hovikelpoinen juoma. Mielestäni on hyvin tärkeää keskittyä myös siihen, kuinka tämä jalo taito saataisiin siirtymään myös jälkipolville, joten aloitan aivan perusasioista.

Laitteisto: kohtalaisen tärkeä osa tämän elinkeinon harjoittamisen kannalta, jonka jotkin ovat nostaneet jumalasiin mittasuhteisiin. Valitettavasti opiskelijoiden asunnot ovat sen verran pieniä, että en keskity nyt näihin vaan aivan perus laboratorio-mehumaijoihin. Toiset suosivat metallisia itse hitsattuja pönttöjä, mutta näin kemistinä se tuntuu kyllä uskomattoman primitiiviseltä, kun lasisia laitteita myydään ja ostetaan aivan laillisestikin. Itse ostin mehumaijani ja jäähdyttimeni eräästä helsinkiläisestä elektroniikkaliikkeestä.

Toinen hyvin tärkeä osa laitteistoa on keittolevy. Tämä keittolevy voi olla solun yhteisessä hella-uuni-yhdistelmässä, mutta useimmista soluista löytyy henkilö, joka ei anna sinun vallata koko keittiötä mansikkamehun keittopuuhin. Eikä se toimi, vaikka kuinka yrittäisit selittää, että olet siinä vain tiskaamassa. Olen kyllä kokeillut.

Myös jäähdytysveden saanti voi olla ongelma solukämpässä. Minulla on oma suihku, josta voin ottaa veden, mutta normaalissa solussa kannattaa miettiä jokin vaihtoehtoinen tapa.

Kannettavia keittolevyjä (ilman uunia) myydään esimerkiksi isommissa supermarketeissa ja jäähdytysvedelle letkua kumin & muovin erikoisliikkeissä. Nyt laitteistosta puuttuu enää aktiivihiihi, statiivi ja kourat. Aktiivihiihiä myydään kaikissa suurissa apteekeissa ja

statiivin saa esimerkiksi yhteisestä solutilasta, jos siellä sattuu olemaan vanhoja lampunjalkoja. Kourat ovat hankalampi tapaus. En kerro mistä sain omani, saat käyttää mielikuvitustasi.

Sitten vain kaapista kattila esiin ja kiljulla ladattu maijasiinne. Kolvin tulisi pitää noin 1–2 cm pohjasta ja mieluiten siten, ettei se kosketa myöskään kattilan reunoja. Tämän jäl-

uksessa, että aiot juoda tuotoksesi heti ensimmäisen keittokerran jälkeen. Tässä tapauksessa nosta maijasi lämpötila 80 celsiukseen ja pidä se siinä mahdollisimman tarkasti. Näin saat noin 80 prosentista mansikkamehutiivistettä.

Henkilökohtaisesti en kylä ainoastaan kerran keitettyä mehua suostu juomaan, ainakaan suuremmissa määrin. Varsinkaan jos se on keitetty

lisää ennen keittämisen aloittamista vettä joukkoon yhtä paljon kuin olet laittanut mansikkamehutiivistettä. Tämän deodorisoidun, kahteen kertaan tislattun juoman tulisi olla jo täysin hovikelpoista yli 90 %:n väkevyydellään.

Monilla ihmisillä on kummallinen mielikuva, että mehunkeiton yhteydessä syntyy metanolia. Todellisuudessa ei metanolia voi enää siinä yhteydessä syntyä. Toisaalta on totta, että mehunkeiton yhteydessä kokonaistilavuuden pienentyessä metanolin konsentraatio saattaa kasvaa. Tämän voi kuitenkin helposti välttää. Eli mansikkamehutiivisteestäsi tulee ensin esitisle, joka sisältää paljon niitä ainesosia, jotka ovat höyrystyneet alle 78 C:n lämpötilassa ja erottuneet siten kiljusta ennen pääkomponenttia. Jos kiljussa on syntynyt käymisen sivutuotteena pieniä määriä metanolia, niin sekin tulee silloin esitisleeseen. Toisin sanoen ensimmäiset 1–5 cl kannattaa heittää viemäriin kokonaan. Minä käytän noin 2 senttilitraa 1 l:n kolvilla, sillä muuten hukkaan menneen mehun määrä nousee merkittäväksi.

Kun sitten huomaat, että mehumaijasi sisällä ei enää kiehu, ja muutenkin mehun saanto nopeus on alle yksi pisara 10 sekunnissa, kannattaa tislaminen keskeyttää ja täyttää mehumaija uudelleen.

Osa III – Ongelmia mehunkeitossa

Rakas päiväkirja, viimeksi kerroin yleisesti mehunkeitosta ja sen suorittamisesta, nyt ajattelin keskittyä niihin ongelmiin, joihin olen törmännyt opettaessani mehulle käytöstapoja ja etiikkaa tehdessäni siitä hovikelpoista juomaa.

”Ihmiskehoon mansikkamehun aiheuttamia vaikutuksia testasimme kunnon tiede-ihmisinä tietysti ensimmäisenä itseemme. Lopulta tulimme siihen tulokseen, että ne muistuttivat hyvin paljon etanolin aiheuttamia oireita.”

Aluksi minä latasin maijaani sen ollessa vesihautteessa, ja sitä viiniä aina silloin tällöin hieman lipsahteli myös vesihautteeseen ja kuumalle keittolevylle. Tämän ensimmäisen keittelypäivän jälkeen jouduin kuitenkin luopumaan tästä tavasta, sillä sen jälkeen solustani levisi ilmaa, joka taatusti pisteli hyvin voimakkaasti, jo-

pa poikamieskylän asukkaiden sieraimissa. Kummallista kylä, kaikki tuntuivat olevan niin kohteliaita, etteivät viitsineet huomauttaa asiasta.

Tämä haju ei tuntunut lakkaavan lainkaan, vaikka pidin ikkunaani, ja muiden asukkaiden riemuksi myös oveani auki. Pahinta tässä kuitenkin oli sen lemun salaperäinen viekkaus: olin ollut evakossa solun keittiössä mielestäni tarpeeksi pitkään, arvelen, hyvin sinisilmäisesti, pahimpien löyhkien haihtuneen. Sitten keräsin viimeisetkin itsetuntoni rippeet ja uskaltauduin hiipimään, pahinta peläten soluani kohti. Sillä samalla hetkellä, kun varovasti kurkistin sisään hengenvaaran väistyttyä olin varma, että saisin hädän tästä kämpästä.

Kaikeksi onneksi sekin pelko jäi toteutumatta. Mutta sen verran kyllä viisastuin tästä kokemuksesta, että nyt en todellakaan enää ikinä keitä pohjaan erittäin happamia vuosikertakotiviinejä.

Seuraava kummallisuuteni tapahtui kun pohdin, että vieläkö mehumaijassani on mansikkamehua, vaikka jäähdyttimestä ei enää mitään tulekaan. Tein tämän viemällä sytytetyn tulitikun juuri avaamani mehumaijan suulle. Seurausena tästä olleet hiukkasen kihartuneet kulmakarvat ja palavaa karpästä muistuttava haju saivat minut todella uskomaan mansikkamehun ihmeelliseen voimaan ja oveluuteen, joille ihminen ei vaan voi mitään.

Osa IV – Mehua nauttimaan

Rakas päiväkirja. Minä kuulin tänään hyvän nyrkkisäänöni, jolla voi seurata oman keittelyn edistymistä ja sen onnistumista: jos tuotoksesi palaa hyvin, on se vähintään 60 prosentista.

Eli Laita lusikka jäähdyttimesi suulle, kerää siihen pari pisaraa mansikkamehua ja koita saada se syttymään. Jos mansikkamehusi palaa heikosti tai ei ollenkaan, niin joihin on pahasti vialla, eikä keittelyä oikeastaan kannata enää jatkaa.

Jos mansikkamehusi taas syttyy, palaa hetken, mutta jättää reilusti nestettä lusikalle sammumisen jälkeen, niin tislauksesi on aivan liian korkea. Jos mansikkamehusi syttyy hyvin, palaa reippaasti ja jättää lusikalle hiukan kosteutta, on tislauksesi menossa aivan kuten pitääkin. Voit onnitella itseäsi, jatka samaa rataa.

Jos lusikassa oleva tuotokse-

si sen sijaan hulmahtaa ja palaa raivokkaasti, lähes räjähdysmäisesti, niin et muuten varmasti uskalla juoda tätä mansikkamehua. Et uskalla, hähää, jätäkää hanna! Et varmasti uskalla...

Tuotoksesi palaessa liekin pitäisi olla sininen (metanolilla väritön, mutta tällä tiedolla et tee yhtään mitään...). Jos ei ole, niin keskeytä tislauksesi ja soita myrkytyskeskukseen: sieltä saat varmasti hyviä neuvoja suukihdin hoitamiseen...

Rakas päiväkirja, ihmettellet jo varmaan mille tällainen tuotos haisee ja maistuu, kuinka turvallista se on ja millaiset sen vaikutukset ovat ihmiskehossa. No ulkonäköisesti mansikkamehu on aivan kirkasta jo ensimmäisen keittokerran jälkeen, mutta siinä saattaa olla erinäisiä haju- ja makuhaittoja. Ensimmäinen itse keittämäni mehu haisi hyvin etovasti vaniljajogurtille, ja maku oli sanoinkuvaamattoman karmiva, mutta aktiivihiihi poisti suurimman osan hajusta ja toinen tislauksesta poisti loputkin ylimääräiset hajut sekä karmivan maun. Toisella yrityksellä sain jo selvästi kokeneempaa keittelijänä heti ensimmäisen kerran jälkeen komeasti potkivaa mansikkamehua, joka ei edes haissut kovin kuvottavalle. Se oli myös siinä mielessä sisäisesti, ettei se edes yrittänyt saastuttanut kämppääni asumiskelvottomaksi, kuten ensimmäinen mehuera yritti tehdä.

Ihmiskehoon mansikkamehun aiheuttamia vaikutuksia testasimme kunnon tiede-ihmisinä tietysti ensimmäisenä itseemme. Lopulta tulimme siihen tulokseen, että ne muistuttivat hyvin paljon etanolin aiheuttamia oireita. Yhtäläisyyttä oli siinä määrin, että päätimme tehdä pienen kokeen, joka venyi lopulta pitkähköksi koesarjaksi.

Joka tapauksessa oli testiryhmä, joka koostui meistä, ja oli verrokiryhmä, joka myöskin koostui meistä. Nyt testiryhmä sai mansikkamehua ja verrokiryhmä Alkon tuotteita. Lopulta kukaan ei enää muistanut, kummassa ryhmässä milloinkin piti olla ja kumman ryhmän vuoro nyt oli ottaa.

Kokeesta saadut tulokset olivat kaiken kaikkiaan hyvin positiivisia, ja päätimme järjestää vastaavan kokeen niin monta kertaa uudelleen, että olimme aivan varmoja tuloksista. Tietysti jonkinlaisiin tuloksiin pitäisi ensin päästä, mutta eiköhän sekin alkaisi muutaman tutkimussarjan jälkeen selvittää...

TESTATTU LAITEISTO.

Kyseinen tarina on julkaistu aiemmin eräässä legendaarisessa kiltalehdessä.

keen täytä kattila vedellä jättäen hieman kiehumisvaraa. Mitä alhaisempaa lämpötilaa käytät, sitä puhtaampaa mehutiivistettä saat, mutta toisaalta myös mehunkeittosi hidastuu. Ja vaikka käyträisit kokoajan kiehuaa vesihaudetta, kuten minäkin, niin pääset silti kahdella tislauksella 90 %:n puhtauteen.

Nyt peitä maijastasi näkyvät osat huolellisesti foliolla. Foliolla tarkoituksena on pitää mehumaijan veden yläpuoliset osat niin kuumana, ettei mansikkamehu ala tiivistyä niihin ennen jäähdytintä. Jäähdytysvedeksi riittää hanasta saatava pienin virtaus, jonka on tultava sisään jäähdyttimen alaosaan ja lähdeettävä pois yläosaan. Muuten veden mukana tulleet ilmakuplat täyttävät jäähdyttimesi eikä se enää jäähdytä kunnolla.

Osa II Ei se ole vaarallista

Rakas päiväkirja, jos saat joskus käsiisi tarkoitukseen soveltuvan lämpömittarin, se auttaa sinua ainoastaan siinä tapa-

vanhentuneista kotiviineistä, sillä ensimmäisen tislaukserran jälkeen oli puolijalossa juomasani vielä poikkeuksellisen ikävä vaniljajogurtin tuoksu sekä melko voimakkaita sivu- ja jälkimakuja.

Mutta onneksi näistä hajusta makuhaittoista voidaan päästä helposti eroon adsorboimalla ne aktiivihiihille: lisää kerran tislattuun mehutiivisteeseen noin yksi ruokalusikallinen jauhemaista aktiivihiihiä litraa kohden ja odota noin 3 vuorokautta. Tämä kannattaa tehdä jääkaappilämpötilassa, koska tällöin adsorbtio on huomattavasti suurempi. Eli seuraavana on edessä jääkaapin tyhjentäminen, jonka ei pitäisi keskeyttää opiskelijalla olla mikään ylitsepääsemätön urakka.

Kolmen vuorokauden kuluttua voit kaataa mansikkamehusi suodatinpussin läpi takaisin mehumaijaan, joka on tietysti huolellisesti puhdistettu aikaisempien keittelyiden jäljiltä. Nyt mehumaijaasi uudelleen menevän nesteen tulisi olla korkeintaan 50 voltista, joten

Panettaako, mutta et saa?

► Vinkkejä seksinpuutteisille miehille

JOHANNA MITJONEN

► Olen pyörinyt nyt vuoden täällä Otaniemessä. Ei ole ollut sellaista saunailtaa, ettei siellä joku miespuolinen teekkari olisi itkenyt seksinpuutettaan. Tähän ongelmaan löytyy ratkaisu vain kovan itse-tutkistelun kautta. Lue ja opi.

Opetus numero yksi: Älä usko toisten poikien juttuja. Menet vain entistä enemmän sekaisin ja solmuun. Malliesimerkki on täällä Otaniemessä kannatusta saanut YTM- ja ATM -ajattelu. Kiteytettynä tämä teoria koostuu ajatuksista, että mitä useammalle yksilölle kelpaa kumppaniksi, sitä korkeampi on hänen markkina-arvonsa. Erityisen haluttuja henkilöitä nimitetään ylemptasoisiksi (YT), keskimääräisiä tapauksia keskitasoisiksi (KT) ja ei-toivottuja kumppaneita alemptasoisiksi (AT). Näiden perään lisättävä M tarkoittaa puolestaan miestä, ja N

Tyypillistä Otaniemiä: "Me olimme juttelemassa mukavia tyttöjen kesken, ja eiköhän joku humalainen teekkari tunge heti selittämään omia juttujaan."

naista.

Harvaa meistä voi silti heittää suoraan jompaankumppaan lokeroon. YTM on tämän määritelmän mukaan alfauros, jonka kanssa jokainen nainen haluaa paritella. Koska YTM:lle tarjontaa on niin paljon, on hän suhteiden kerskakuluttaja? Miksi muka? Miksi YTM ei voisi haluta uskollista parisuhdetta? Etsiä suuresta merestä sitä kirkkainta helmeä? ATM on taas itseään sääilivä ja sääilittävä surkimus. Mutta emmekö me kaikki joskus ole sääilittäviä, ruikuta rakkautta ja ryve itesäälissä? "Mulla on hirvee läskiperse". Pointti on siinä, että itseluottamus alkaa itsestä. "Mutta mulla on kyllä aika kauniit silmät". Jos sinä itse et näe itsessäsi mitään hyvää, kuinka kukaan muukaan voi?

Esimerkiksi puutteessa elä-

västä blogistaan Otaniemessä lähes legendaarisen kuuluisaksi tullut "LordSelibacy" – tuo teekkarikylän merkillinen syväkurkku – puolustaa ATM ja YTM jakoa: "Markkina-arvo teoria pätee. Ihmisillä on markkina-arvo, joka on mitattavissa sillä, kuinka monelle kelpaisi. Tähän ideaanhan evoluutiokin perustuu. Kulttuurista ja biologista riippuvista tekijöistä johtuu se, että mikä piirre on arvokas ja mikä ei, mikä nostaa markkina-arvoa ja mikä laskee. Biologian perusteella nainen arvostaa väkivaltaista öyhöä, joka pystyy puolustamaan naista (täten ujo mies on huono valinta). Kulttuurista johtuen esim. trendikkyys (pukeutuminen), jännä etninen alkuperä (suvaitsevaisuus kasvatuksen tulosta), katu-uskottavuus (autoja tuunaava amis on katu-

uskottavampi kuin joku lukionörtti) ja tietenkin se paljonko on rahaa."

Nainen, tuo katala pinnallinen Eeva. Voi huokaus. Mistä tuo kaikki LordSelibacyn päiväkirjamerkintöjen naisvihamielisyys kumpuaa? Mistä!

Mitä tytöt kertovat, kun heiltä kysyy mitä he etsivät iltaisin baareista? Kenties kumppania, avointa ja välittävää ihmistä ja/tai hauskaa ja kypsää miestä? Parisuhdetta mukavan ihmisen kanssa, jonka itsetunto on kohdallaan? Ymmärrä tämä lainalaisuus. Kukaan ei sanonut "panoa" tai "öyhöttävää amis-jätkää".

Opetus numero kaksi: Kehitä tunneälyäsi teekkaripoika! Tunnevammaisuudesta voi parantua ja ihmishuuhdaitoja voi ja pitää kehittää. Helsingin yliopistossa opiskeleva parikymppinen Riia muistelee omaa teekkarirakastaan: "En siis kai ole treffaillut varsinaisia tunnevammaisia teekkareita. Mutta olihan omassa Tapio Teekkarissani vähän sellaista huomaa-vaaisuuden puutetta, ei se oikein osannut ennakoita tai lukea tilanteita, esimerkiksi ostaa vieraille jotain tarjottavaa tai esitellä tuttaviaan muille."

Etenkään parisuhteeseen kuuluvaa kaupankäyntiä Tapio ei ymmärtänyt. Esimerkiksi tekstiviesteilyssä Tapio saattoi sanoa haluavansa tavata, mutta ei kuitenkaan ehdottanut päivää ja kellonaikaa, kertoi vain viesteissä, että "tänään ei sovi ja huomenna olen töissä". Tämän tyypisistä viesteistä tulee kuva, että tapaaminen ei ole tärkeää, eikä ainakaan ensimmäisenä mielessä. Viestittelyssä kannattaa muistaa olla mieluummin kiinnostunut kuin välinpitämätön.

Riia miettii, että Otaniemen bileissä poikien käytös on usein kuin suoraan tunneällyn puutteen oppikirjasta. "Ohitetaan yksinkertaisesti kaikki muodollisuudet mitä normaalissa maailmassa ihmiset joutuvat käyttämään. Ei tervehditä tai esittäydytä. Ei oteta katsekontaktia (kuin ehkä takapuoleen/

tisseihin), ei auteta naiselta takkia, ei laiteta tarjoamisia esille tai tuoda niitä vieraille, vaikka ne ovat kaikille tarkoitettu. Ei mietitä miten kaikki saataisiin juttelemaan tahi tutustumaan toisiinsa, ei isännöidä

juhlia - sellaista tönkköä mistä itse hämmästyä ja ottaa vähän nokkiinsa kun ne eivät tee niin kuin pitäisi normaalimaailmassa tehdä. Onhan se toisaalta vapauttavaakin kun ei tarvitse toimia niin kuin oletetaan."

Avautuminen

Onko fuksityöillä oikeutta seksuaalisuuteen?

JOHANNA MITJONEN

Teekkarimies siirry keskialjalta 2000-luvulle! Naiset eivät ole, joko huoria tai madonnia. Ymmärrä tämä: jos haluat seksiä teekkaritytöiltä, sinun tulee käsittää että seksuaalisen ilmapiirin pitää olla vapautunut. Ai, että Otaniemessä on jo vapautunut ilmapiiri? Ei pidä paikkaansa! Nimi-merkki Marisa paljastaa Otaniemi-seksin lainalaisuuksista seuraavaa: "Seksuaalisuuttaan hallitsee kukin itse, paitsi jos on fuksityttö. Fuksityttö ei saisi harrastaa satunnaisia seksisuhteita kuin korkeintaan isohenkilönsä kanssa. Ainakin minua isohenkilöt vonkailivat, mutta olin siinä vaiheessa jo kuullut sanonnan "älä kuksi fuksia", ja ymmärsin sen koskevan erityisesti isohenkilöitäni. En siis suostunut mihinkään heidän kanssaan."

Marisa sai huomata nopeasti kuinka tämä heijastui hänen seksielämäänsä. "Kun en antanut isoilleni enkä muille vanhemmille kiltalaispojille, heistä tuli ylisuojelevia vastoin tahtoani. Iskin pari siideriä juoneena kivan pojan fuksibileistä, ja meidät tultiin erottamaan. Näin kävi useamminkin kerran." Marisa kertoo oppineensa fuksivuoden aikana, että "Jos haluaa tutustua killan ulkopuolisiin miehiin ja vaikkapa majoituksen Otaniemestä sisältäen luontaisia molemmipuolisia palveluksia, niin on kadottava isojen ja muiden omakitalaisten miespuolisten silmistä."

Lisäksi hän paljastaa, että tyttöteekkari vähämerkkinä (eli fuksilta näytävässä) haalarissa ei voi esimerkiksi kävellä käsi kädessä jonkun mieshenkilön kanssa rauhassa Jämeräntaivalta vappuviikon iltana. "Vieraat miehet huutelevat, miestä pilkataan ja vähän humalaiset tulevat vastaan nyrkit ojossa valmiina aloittamaan tappelun. Se on pelottavaa, ahdistavaa ja alistavaa. Ja kun kyse ei ole välttämättä seksistä. Yhteisön vihat sai päälle esimerkiksi yksi miespuolinen kaverini, joka tarjosi minulle patjan omalta lattialtaan, kun olin missannut illan viimeisen bussin kotiin."

Vaikka Marisan fuksivuodesta on kulunut jo muutama vuosi, sama meno Otaniemessä jatkuu. "Otaniemessä puhutaan paljon seksistä ja hoidoista ja kannatetaan aika vapaita suhteita. Tämä ei näytä kuitenkaan koskevan naisia, eikä missään tapauksessa fuksityttöjä. Niin, jos fuksi iskee vanhemman miestieteenharjoittajan, niin miestä pilkataan ja halveksutaan koko loppulukukausi. Fuksityttö on kuin ase - osoita miestä kohtaan kiinnostusta, ja mies teilaan."

"Kyllä sitä vähän ujo tyttö tarvitsee rohkaisuypyyppä yhteisön paheksunnan kestämiseen", Marisa pohtii. "Miehiä saat-aisi iskeä selvänäkin ja seksiä harrastaisi mieluiten selvänä, mutta ei sitä huutelua kestänyt selvin päin. Olisi tehnyt mieli juosta itkien kotiin, kun tiesi olevansa syy siihen, miksi omaa mukavaa seuralaista halveksuttiin ja uhkailtiin julkisella paikalla ja paikallisen moraalin mukaan aivan hyväksytysti."

Polyteekkari hakee toimittajia ja taittajaa

Polyteekkari on Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan julkaisema lehti, joka on suunnattu ylioppilaskunnan yli 11 000 jäsenelle. Lehti ilmestyy joka toinen viikko lukukausien aikana. Lehden painos on 5 000 kappaletta.

Polyteekkari hakee kahta toimittajaa ja taittajaa kaudelle 2006 - 2007. Toimittajat vastaavat lehden juttujen ideoinnista ja kirjoittamisesta. Lisäksi tehtäviin kuuluu vastata joko lehden juttujen oikoluvusta tai vaihtoehtoisesti lehden kotisivujen päivittämisestä.

Palkkaa tehtävistä maksetaan 600 euroa kuussa kymmeneltä kuukaudelta vuodessa. Hakuaikaa on jatkettu 5.5.2006 saakka. Täydellinen hakuilmoitus löytyy TKY:n [www-sivuilta](http://www.sivuilla) osoitteesta www.tky.fi/pthaku/.

Lisätietoja tehtävistä antaa päätoimittaja **Mikko Arvinen** (040 594 7109, mikko.arvinen@polyteekkari.fi).

www.polyteekkari.fi | www.tky.fi

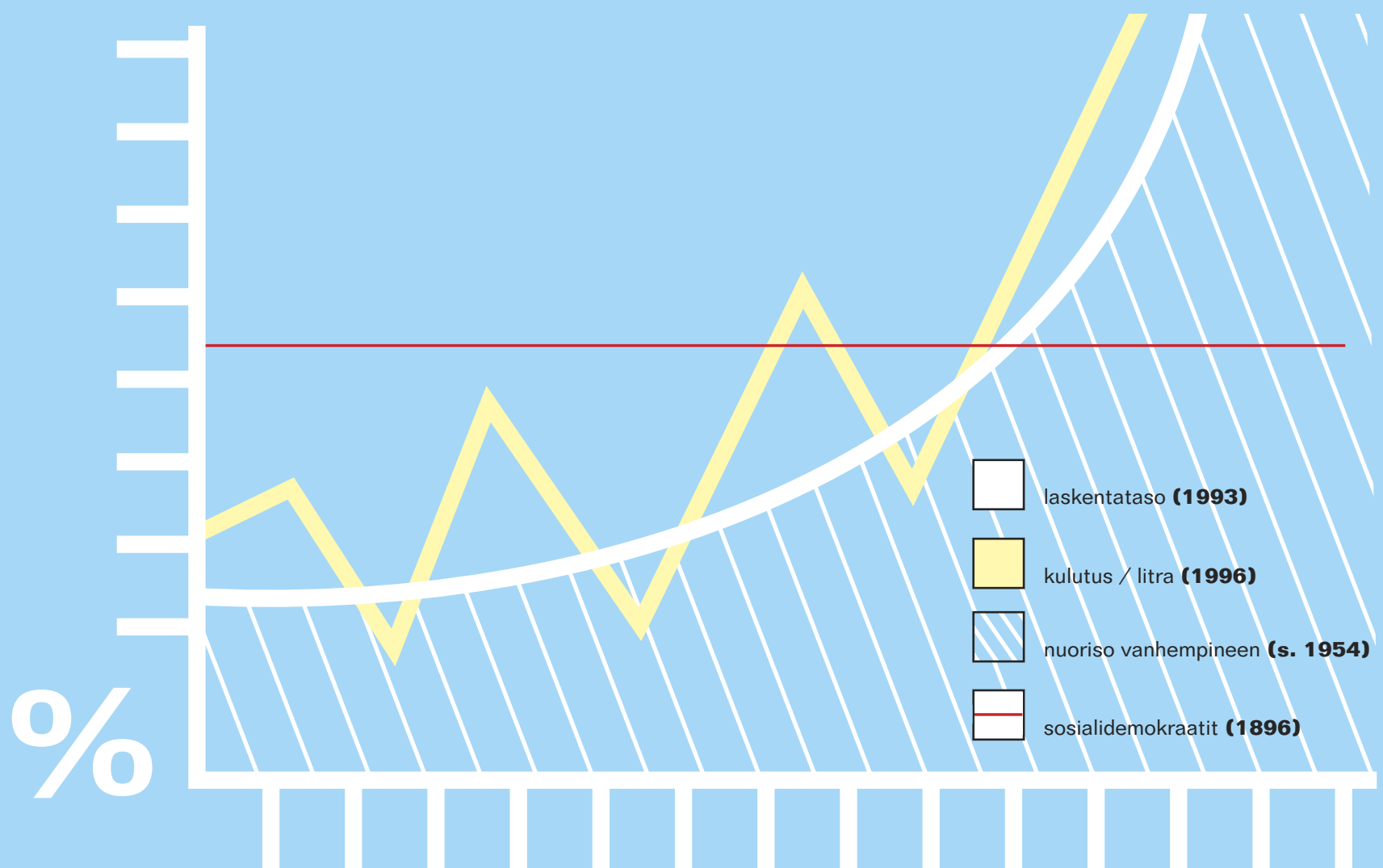
Vielä ehdit syksyksi vaihtoon Malesiaan tai Dallasiin!

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Malaysia International Business Programin kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppatieteen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm hyvät sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. TKK:n opiskelijana pääset mukaan erittäin todennäköisesti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa. Nyt tarjolla myös uusi kohde USAn Dallasissa yhteistyössä University of Dallasin kanssa.

Lisätietoja tri Kari Jääskeläinen 040 501 7627
www.academyaccess.com

ALKOHOLI JA VIINA EIVÄT SOVI YHTEEN

Polyteekkarin feministi koulun penkillä Mitä opin pornokurssilla

JOHANNA MITJONEN

► Aloitin maaliskuussa Helsingin yliopiston Kristiina-instituutin kurssin: ”Porno kulttuurissa II: Siveellinen Suomi”. Kun kerroin kurssista Otaniemessä, minulle kerrottiin, että ”Jos TKK:lla saisi pornoa katsomalla opintoviikkoja, kaikki valmis-tuisivat vuodessa.” Kurssilla on toki katsottu pornoa ja kuunneltu roiseja juttuja, mutta myös paljosta muusta on ollut puhetta.

Ystäväni on lupautunut kurssille mukaan. Heti luennon aluksi hän kirjoittaa lapulle: ”Pitkät päällä”. En tajua ensin hänen viestittää, mutta kun vilkaisen luennoitsijaa alan hihittää ja ymmärrän.

Itse luennolla puhutaan lapsuuden kielletyistä kuvista ja käsitellään dilemmaa, että vaikka lapsia kuinka suojelisi kuvamateriaalilta, jostain syystä alakouluikäinenkin tietää mitä käteenveto tarkoittaa. Tutkija näyttää ratkiriemukkaita kuvia, joita lapset ovat seksistä piirtäneet. Tiedän, että lapset eivät ole epäseksuaaleja olentoja, mutta en ymmärrä, miksi minun pitäisi uudelleen pohtia miksi seksin ja lapsen yhdistelmä on aina ja kaikkialla ”hervittävä” ja ”järkyttävä”. Kaikkea luennolla kuultua en pysty vastaanottamaan. Minulle yritetään kertoa, että ”Jos lapsiporno lakaistaan maan alle kieltämällä se, onko lapsen asema mitenkään parantunut?” Kurssilla esitellään pornoakatemian toimintaa. ”Pornoakatemia on Suomen akatemian rahoittama monitieteinen tutkimusprojekti, jossa pyritään erilaisista näkökulmista ja tieteenaloista käsin valottamaan pornografian haasteellista käsitettä ja tarjoamaan teoreettisesti punnittuja puheenvuoroja tukemaan ja täydentämään akuuttia keskustelua nykykulttuurin pornoutumisesta.

Itse koen olevani kurssilla siksi, että uskon, että pornoa ei saa jättää vain miesten käsiin. Porno on leimallisesti alue, jossa miehet toimivat ja naiset ovat vain statisteja. Ajatukset harhailevat ja mietin kuinka monta ihmistä tiedän kurssilta. Vierekseni istuu proseminariryöni opponentti, tykkään hänestä. Edessäni istuu poika, jonka kanssa olen kirjoittanut samaan lehteen. Huomaan tunnilla myös tytön, josta oli taannoin juttu lehdessä. Vaikka hän on

feministi, hän käyttää korsettia. Vertailen hänen kapeaa uumaansa meidän muiden huppareiden ja ”proud

to be queer” – paitojen verhoilemiin leveisiin selkiin.

Sitten tulee luentokerta, jolloin olen itse pitämässä alustusta. Aiheenani on ”Porno tuottavat feministit”. Aihe on mielenkiintoinen koska Suomessa naiset tuottavat paljon pornoa. Monet suomalaiset naispornontekijät, esimerkiksi Mariah, ovat tehneet naisille pornoa, jossa on panostettu hellyyteen. Puhun alustuksessani pääasiallisesti Rakel Liekistä, koska haastattelin häntä Polyteekkariin viime syksynä ja keskustelin aiheesta hänen kanssaan.

Taitelija Liekkiä on kritisoinut etenkin tutkija Kaarina Nikunen, joka kirjassa ”Jokapäiväinen pornomme” artikkelissa ”Kovia kokenut domina ja pirtteä pano-opas” toteaa Liekin tuottaman pornon myötäilevän pornon konventioita. Nikunen ilmeisesti olettaa, koska Liekki sanoo olevansa feministi, hänen elokuvissaan pitäisi näkyä erityinen naisnäkökulma. Minulle Liekki kertoi pitävänsä juuri peruspornon tekemisestä. Mutta suurin osa kurssilaisista on Nikusen opetuslapsia, he epäilevät vahvasti voiko Rakel Liekki todella olla feministi.

Tämä onkin se kuristava panta mikä naistutkimuksen kurseille usein solahtaa osanottajien kaulaan. Feminismi on uskonto, ja uskontoa voi toteuttaa vain tietyillä tavoilla. Kuka tahansa ei voi olla oikea feministi? Oikea feministi pukeutuu ja puhuu tietyllä tavalla? Lähdän luennolta vähän väsyneenä. Taitelija Liekki on feministi, vaikka tuottaa peruspornoa. Minä olen feministi vaikka puolustan Liekkiä ja rakastan korkokenkiäni.

Joku testasi wappuheilan korvikkeen

► Vanhan kliseen mukaan mikään ei ole niin saamaton kuin teekkari. Kuten niin usein käy, myös tässä (vanhasa ja huonossa) vitsissä piilee totuuden siemen. Epätasaisen sukupuolijakautuman ja Otaniemen eristyneisyyden vuoksi huomaa moni teekkari-poika viettävänsä ns.laatuaikaa omassa seurassaan. Niin hauskaa kuin se onkin, voi kyllästyminen iskeä aina silloin tällöin. Sopivaa viihdykettä ovat tunnetusti lehtikioskit, digi-tv ja Internet pullollaan, mutta kevään ja Wapun lähestyessä tekee mieli jotain muutakin. Mikä siis avuksi?

Jos seksiala jostakin tunnetaan, niin sen tuottamien apuvälineiden määrästä ja monimuotoisuudesta. Tähänkin vaivaan on kehitetty jos jonkinmoista aparaattia, aina liukuvoiteista ikiklassiseen pumpattavaan barbaraan. Kyse ei ole mistään nappikaupasta, sillä maailmanlaajuisesti puhutaan kymmenien miljoonien eurojen vuotuisesta liikevaihdosta. Tämä ei sinänsä ole yllättävää, sillä mikä tahansa ihmisen seksuaalisuuteen liittyvä asia on aina mennyt kaupaksi.

Silti tuotteista ei oikein löydy tietoa. Potentiaalisia tiedon lähteitä on periaatteessa noin kaksi. Ensimmäinen näistä on mainokset, jotka eivät todellakaan ole objektiivisia. Toinen

ralla keskitymme vain yhteen tuotteeseen MTX1 Robotic Mouthiin. Saatamme tulevaisuudessa testata myös muita malleja, mikäli kysyntää riittää.

Kun MTX1:n pakkauksen nostaa eteensä pöydälle, mieleen nousee ristiriitaisia tunteita. Ilmassa on pientä jännityksen tuntua ja kihelmöintiä. Toisaalta pakkaukseen ei oikein haluaisi koskea. Tunnetta on vaikea selittää, ehkä tajunnassa leijuvat kulttuuristen tabujen häivähdykset. Paketin avaaminen ei todellakaan vähennä takaraivossa koputtelevan epäilyksen määrää. Lopulta itse vehje on pöydällä koko komeudessaan. Aivan paljaaltaan.

Ensitutuma käsissä aiheuttaa hämmennyksen tunteita. ”Emättimen” pintamateriaali tuntuu pehmeältä ja kimmoisalta, mutta kitka on aitoa ihoa selvästi suurempi. Sitten kädet kuitenkin laskevat tuotteen takaisin pöydälle ja irroittautuvat siitä. Mikäs tässä nyt on? Tämänhän piti olla ihan yksinkertainen testi, joka vaikutti niin hyvältä idealta. Miksi käteni nyt karttavat testiyksilöä?

No niin, ihan rauhallisesti nyt vaan. Nostetaan ne kädet pöydälle. Lähemmäs. Vielä. No lähemmäs nyt. Ei. Mikä tässä nyt mättää? Ajattele nyt vaikka naisten suoriittamaa vibraattoritestä, ei siellä soudettaisi ja huovattaisi näin naurettavan asian kanssa. Mutta vibraattorin omistaminen on

ja on myös oleva. Näin on miehiltä saatu torpattua puolet kaikesta maailman huvista. Mokomat ahdasmieliset juntit!

Hellurei ja hellät tunteet

Miksi ihmeessä lupauduinkaan kirjoittamaan tämän jutun? Ei tämä ollutkaan mikään hyvä idea, vaan ihan paska. Voin jo sieluni silmin nähdä, kuinka Ylioppilaslehden toimituksessa korkataan skumppapulloja. ”Vihdoin voidaan painaa etusivulle, että kaikki teekkarit on säälitäviä runkkareita. Ne tunnustaa sen itse.” Puhumattakaan Polyteekkarin toimitusneuvoston puheenjohtajasta, jonka näppis tälläkin hetkellä sauhuaa vihaista vastinetta, kuinka tällaiset kirjoitukset ovat Polyteekkarin linjapaperin vastaisia. Tai siis sauhuaisi, jos rehtori ei puhelimen toisessa päässä vaatisi koko lehden lakauttamista. Tällaiset sovinnistiset hölmöilyt ovat k u u l e m m a haitaksi TKK:n pyrkimyksille päästä Euroopan k y m e -nen huip-puyliopiston joukkoon.

Ja entäpä minä itse?

TESTISSÄ TASKUMIRRI

vaihtoehto on netti. Tämä tarkoittaa siis sitä, että epämääräisellä keskustelupalstalla joku tyyppi kirjoittaa rikkinaisella englannilla että ”mulla on tällainen ja se on hyvä”. Tilanteeseen ei ole juuri luvassa muutosta. Tuskinpa vaikka Tekniikan Maailma järjestää ihan heti suurta keinovaginatesiä.

Fiilaten ja höyläten

Tämän epätasapainon vuoksi Polyteekkari päätti kääriä journalistiset hihansa ylös ja selvittää asioiden todellisen laidan. Rajallisen budjetin sekä aikataulukiiireiden vuoksi emme kuitenkaan pystyneet järjestämään laaja-alaista vertailutestiä. Tällä ker-

naisille hyväksyttävää. Ei-päs vaan jopa suotavaa, emansipaation merkki. Vaan mitäpä onkaan tekofjompan omistava mies? Jotain sääliittävän ja surkuteltavan rajamailta. Onneton runkkari ja yhteiskunnan hylkiö.

On ne naiset vaan hoitaneet asiansa hyvin. Apuvälineitä voi hankkia vaikka laatikollisen ilman mitään omantunnon tuskia tai häpeää, siihenhän jopa kannustetaan joka puolella. Ja naiset voi touhuta keskenäänkin ihan tuosta vaan. Se on ihan yleistä. Vaan ei miehillä. Teepä kerankin mitään, niin enää ei edes kelpuuteta verenluovuttajaksi. Ja miksi-kö? Koska Miehet on Miehiä eikä mitään homppeleita. Näin on aina ollut

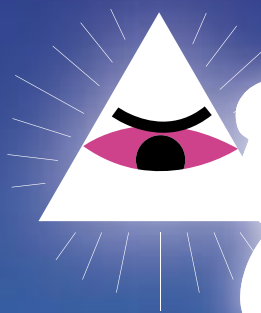
Tämän artikkelin julkaisun jälkeen olen merkitty mies. ”Toi on se tyyppi, joka arvosteli tekopilluja lehdessä.” Haukkumiset ja juorut leviävät valoa nopeammin. Tyttöystävä antaa heti Kenkää, ja uuden hankkimiselle voi sanoa hyvästit. Heti kun tieto leviää potentiaaliselle naiselle, niin ovi käy eikä perästä kuulu. Vaan entä sitten töiden hakeminen? Vaikka Suomesa periaatteessa ilmaisuvapaus onkin, niin käytäntö on kuitenkin karumpi. Viimeistään työhaastatteluun mennessä on työnantaja selvittänyt taustat Googlella, ja sitten tulee kylmää kättä. Eikä työttömyyskorvaustakaan heru, koska tilanne luokitellaan varmastiti ”itse aiheutetuksi”.

Ja äitikin saattaa saada tietää.

Keinofjomppa ja Keinohoppi kohtasivat Koneinsinöörikillan haalarilla. ”Moi. Minä olen Fjomppa, kuka sinä olet?” Pian Fjomppa kysyi jo Hepiltä sattuisiko hänellä olemaan sukupuolitaudeilta suojaavaa ilmapalloa. Ja tottahan toki, pian Heppi ja Fjomppa hyrisivät tyytyväisinä yhdessä.

WWW-
WAPPU2000
-NET

30.04.2000
WAPPU

RAKKAUTTA
ILMASSA

Kaikkien aikojen
Parhaat Wappubileet

LIVE
POLI
RYTMI

LIVE
RWBK

HYVÄÄ
MENOÄ

BUFFET
20-22

REILU
DIILI

BUFFET+DISKO
15.00 EUR

HALPAA
KUIN
SAIPPUA

DISKO
21-02
KARAOKE

DISKO
5.00 EUR

K-18

Onko alkoholi rohkeiden juoma?

TUOMAS KANGASNIEMI

►"Aiotko juoda alkoholia vappuna?", olin aikeissa kysyä opiskelijatovereilta. Mutta miksi ihmeessä vaivautuisin? Mikä järjetön kysymys! Tottaahan nyt kaikki juovat – sinäkin, hyvä lukija, etkö vain?

En kysynyt tätä kysymystä sinulta, lukijani, painostaaksesi sinua. Halusin kuitenkin sinun ymmärtävän, kuinka hankala ja epäkiitollinen tehtävä minulle oli annettu. Toimituksesta tulleen sähköpostin jälkeen työkseni tuli täydentää Polyteekkarin journalistista näkemystä ja kirjoittaa juttu alkoholittomasta vappusta.

Kas siinäpä tehtävä, totta tosiaan. Tiesin äkkiseltään kaksi juttutyyliä, joiden avulla voisin tuoda esille näkemykseni. Toinen olisi aatteellinen pakerrus ja toinen raittiin vähemmistön "freak show". Edellä mainittua olin harrastanut enemmän itse, ja jälkimmäistä ennemminkin kaverini.

Olin kuitenkin kyllästynyt molempiin, ainakin väliaikaisesti. Raittiusaatteen paloani hillitsi vaivihkainen tutustuminen elämän realiteetteihin: ei tämä maailma niin räydelinen ole. Olkoot ihmiset hiprakassa, jos niin kovasti haluavat, kunhan eivät kolaroisi automobiilejaan ja hajottaisi maksojaan. Molempia kyllä sattuu aina silloin tällöin.

Mutta palatkaamme en-

simmäiseen kysymykseeni. Mainitsemani "freak show" innosti vielä vähemmän kuin palopuhe, joten päätin kuin päätinkin yrittää pientä tutkimusta. "Juotko alkoholia vappuna?" "Otatko niin sanotusti kannit?" "Miksi juot (tai et juo)?" "Uskaltaisitko olla juomatta, kun kuvittelet itsesi tavalliseen kaveripiiriisi?"

Ensimmäisen ja toisen kohdan vastaukset eivät yllättäneet. Jokaisella haastatellulla oli aikomus juoda jotakin – jos ei varmasti niin ainakin todennäköisimmin – ja neljä viidestä summassa valitusta teekkarista oli juomassa itsensä humalaan. Viideskin paljasti, että humala ei ole tarkoitus, mutta juominen saattaa lipsahtaa sen puolelle.

Kolmannen kohdan kysyin lähinnä lämpimikseni, mutta viimeinen yllätti ja kukaties jopa opin jotain uutta. Kolme ensimmäistä "uhria" vakuuttivat kaikki uskallustaan, joskin vain yksi heistä piti todennäköisenä, että saattaisi lunastaa sanansa käytännössä. Muutaman ihmisen satunnaisotanta ei toki kumoa laajempia tutkimuksia, joissa todetaan, että opiskelijaporukoissa on paineita alkoholin käyttöön, varsinkin, kun moni ei kuitenkaan kehtaisi vastata korostetun suoraan kysymykseen "ei". Mutta kaiketi ne juomispainet eivät ole niin kovia ja suo-

raviivaisia kuin olin tullut kuvitelleeksi – nostan hattuani teille, lukijat.

Pelottomuutta vakuuteltiin siinä määrin tarmokkaasti, että kahdelle seuraavalle henkilölle käänsin kysymyksen koskemaan sisäistä rohkeutta. "Jos olisit vapun juomatta, kokisitko, että olet menettänyt jotain tai jäänyt jotain vaille?" Tämän kysymyksen kanssa vastaajat olivat paljon mieteliämpiä.

Tätä kysyn nyt sinultakin, hyvä lukija. On tuskin tavatoman harvinaista, että raitista tuttavaa kehoitetaan ainakin kokeilemaan viinaksia, joten asiaa voisi kokeilla toisinkin päin. Epäilemättä moni ei lähde yllytykseen mukaan – eivätpä useimmat raittiitkaan varmaan pulloon tartu. Silti kysyn, uskallatko katsoa vappua selvin päin vai joudutko pakenemaan maailmaa jonkin pois, kuten humalaan? Riittääkö viitseliäisyys etsiä seuraa, jossa ei tule tylsä ilman viinaa? Oletko, lukijani, riittävän rohkea juomaan vettä?

i Wiinaton Wappu

► Milloin: 30.4.2006
► Aikataulu: 19.00
Ehtoollismessu Otaniemen Kappelissa
► 19:45-24:00 Ohjelmallinen osuus Smökissä

Polyteekkari kysyy Miksi juot?

► Ai miksi juon? No ei näitä teekkarikavereita selvin päin kestä.
- *Mies sinisissä*

► Kaveriporukassa on vaikea löytää tekemistä selvin päin sinä päivänä.
- *Mjöllis (mies)*

► Siinä vapautuu arjesta, pääsee henkisesti pois.
- *Ögä (mies)*

Uskaltaisitko

olla porukassasi

juomatta?

► Kyllä. Varmaan ne kaverit aluksi vähän ihmettelisivät, mutta sitten niitä ei enää kiinnostaisi.
- *Mjöllis*

► Joo, sitä tapahtuu aika usein.
- *plkk (nainen)*

Kokisitko, että

olet menettänyt

jotain, jos et

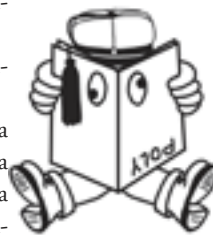
joisi vappuna?

► Riippuu suuresti seurasta. Känniporukassa ei selvin päin tee juuri mitään. Toisaalta aamulla olisi parempi olo jos ei juo. Mutta ehkä vappusta saa irti enemmän pienessä.
- *Liiturai (mies)*

► Kyllä.
- *Ögä*

Perinteisin menoin

– Terve! Mitenkäs miehellä pääsiäisen sujui?
– Terve vaan! Ihan hyvin meni, perinteisin menoin.
– Niin täälläkin. Kämpisten kanssa kasvatettiin etukäteen vähän ruohoa ja väännettiin kimpassa pikapashat. Ja pyhinä se vasta meno mukavaksi yltyikin, kun tyttökaveri maalasi munat ja päästiin leikkimään munanpiilotusta.
– No on sinulla ainakin rattoisasti aika kulunut. Itsellenikin meni touhu vähän pupu- ja tipulinjalle. Kävin vähän virpomassa itäisessä satamakaupungissa. Pääsiäispäivän aamuna ei kyllä sitten tehnytkaan mieli viettää mitään varsinaisia ylösnousujuhlia, vaan touhu meni sattuneista syistä hieman trullilinjalle.
– Mukavat vanhat pääsiäisperinteet...
– Sanopa muuta.

– Hetkinen, eikös se sinun tyttöystäväsi lähtenyt jo kuukausi sitten kävelemään?
– No kun tuota... Oikeastaan jos nyt ihan rehellisiä ollaan, niin koko pääsiäinen meni kyllä silkaksi paastoksi. Opintotuki kun kului vanhojen vippien maksuun. Ja ne munatkin piti maalata itse. Ei siinä oikein ollut samaa tunnelmaa. Väreihinkään ei ollut varaa, joten jouduin käyttämään äidiltä saatuja pakastemustikoita.
– Äläpäs kerrokaan enempää!
– Ei sitten. Hyvä, että ainakin sinulla lykästi.
– No, jos nyt ihan tarkkoja ollaan, niin kyllä ne puput ja tiputkin taisivat olla hieman liioittelua. Noita-akkalinjalla sitä paremminkin oltiin. Ja ne aamulla paikalle pelmahtaneet trullitkin olivat sellaisia uhmaikäisiä, kyllä siinä itse asiassa tuli aika nopeasti ylös noustua ja häivyttää.
– Hurjaa.
– Niinpä.
– ...
– Mukavat vanhat pääsiäisperinteet...
– Sanopa muuta.

– Se on muuten wappuviikkokin taas.

– Niin on.
– Mitenpä ajattelit sen viettää?
– Ajattelin juhlia sivistyneesti, juoda laatujuomia kohtuudella ja iskeä itselleni A-luokan seuralaisen.
– Hyvältä kuulostaa. Voisin itse toimia samoin.
– Mutta jos nyt ihan rehellisiä ollaan, niin luulenpa wapun kaikes-ta huolimatta menevän taas ihan perinteisin menoin.
– Sanopa muuta.

Perinteisiä wappuiloja sekä äidille että tyttärelle,

Eskopoika

SEKSIPISTE.

VAASANPOLKU 3, 00500 HELSINKI

09-753 4600

AVOINNA: ARK. 10-17.30 LA. 10-14

SEKSILELUT•DVD•LEHDET•LIUKASTEET•J.N.E

WWW.SEKSIPISTE.FI

► Juoksijateekkarin wappuaatto:

Puolikas maraton

ESKO ANTILA

► Wappuaattona Otaranassa voi tavata kahdenlaisia juhlijoita. Toiset ovat pukeutuneet haalareihin ja makailevat todennäköisesti nurmikolla, toisilla on päällään verkkarit tai trikoott. Molemmilla saattaa olla serpentiinejä kaulassaan.

Kaikki tuntevat haalarikansan, mutta keitä ovat nämä nuoret miehet ja nai-

set, jotka eivät aloita aatto-aamuaan ilolientä lipittäen? He ovat juoksijateekkarit, ja edessä on jo perinteeksi muodostunut wapun yhteislenkki.

Wappuaaton puolimaraton, "wanhan puhiksen puolikas" sai alkusysäyksensä yhden hengen projektina vuonna 2001. Tuolloin allekirjoittanut oli haastanut serkkunsa maratonille, ja yksi pitkästä harjoit-

tuslenkeistä osui wapun aatonaattoon. Seuraavana vuonna haasteet olivat samat. Kun pitkä juoksu-lenkki oli tuntunut hyvältä wappuohjelmalta, se siirtyi aattoon ja mukaan tuli houkutelua myös yksi kaveri. Sen jälkeen lenkki otettiin Juoksijateekkarien ohjelmistoon. Osallistujien määrä on kasvanut kerta toisensa jälkeen, ja mikäli tänä aattona säät suosivat,

todennäköisesti lenkkeilijöiden lukumäärä nousee jo toiselle kymmenelle.

Tapahtuman kantavana ajatuksena on alusta lähtien ollut rento meininki. Minkäänlaisesta kilpailusta ei ole kyse. Hitaimman mukaan juostaan, ja toisinaan nopeus onkin ollut todella verkkaista. Tarkoitus on kuitenkin hölkätä eikä kävellä ja matkan pituus on reilut 21 kilometriä, joten aivan kylmiltään tai suoraan jatkojen jatkoilta mukaan ei kannata lähteä. Toisaalta reitti kulkee asutuilla alueilla, joten matka on tarvittaessa helpo jättää myös kesken.

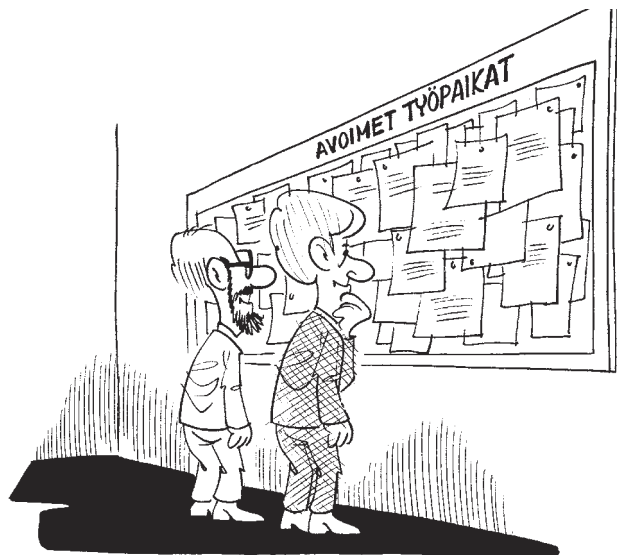
Vaikka juoksu rajoittaaakin hieman aatonaaton juhlintaa, se ei estä osallistumasta muihin wapputapahtumiin. Yhteislenkille lähdetessä teekkarilakit on jo Amilla jaettu, ja Otaniemeen palataan ennen riehua julistusta. Joillekin yhteislenkki onkin ollut wapun ainoa opiskelijatapahtuma, toisille taas lähinnä hyvät etkot ennen tavanomaisempia pippaloita.

Lähtö wanhan puhiksen puolikkaalle 30.4. klo 10:30 Otarannasta. Juoksijateekkarit toivottavat kaikki tervetulleiksi mukaan.

Harri Ruotsalaan ja Mikko Luusaloon voitormätä wapun puolimaratonilla.

Liity IAET kassaan!

Työttömyyskassan jäsenyys ei ole typeryyttä!

Mikäli et heti valmistuttuasi pääse aloittamaan töitä, esimerkiksi työnhakuprosessin vuoksi, IAET kassa turvaa toimeentulosi selvästi perustyöttömyysturvaa paremmin.

Tarkat ohjeet osoitteesta www.iaet.fi.

Nyrkisääntönä sinun tulee kassaehdon täyttääksesi tehdä normaalipalkkaista työtä 43 viikkoa opiskeluaikana.

Töitä voit tehdä useassa erässä, eli liity heti osoitteesta: www.tek.fi/opiskelijat

Kassamaksu on 45€ vuodessa ja se on verovähennyskelpoinen.

Tässäkin asiassa sinua neuvoo Otaniemen teekkariyhdyties Petri Vähä-Pesola (@tek.fi) 040 5757 031

TEKNIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Työttömyys ei kuulu mun suunnitelmiin!

Jo yli
neljännesmiljoona
vakuutettua!

Aion aloittaa duunin opiskelun jälkeen, mutta jos jossain vaiheessa jäis työttömäksi, olen varautunut siihen. Liityin YTK kassaan, kun olin kesätöissä. Liittyminen on helppoa suoraan netissä. Jäsenyys on edullinen, 65 euroa vuodessa.

**LIITY SÄKIN HETI KUN
MENET TÖIHIN!**

Liity **Yleiseen työttömyyskassaan** kesätöissä ollessasi tai heti, kun valmistuttuasi aloitat työt. Jo yhteensä 10 kuukauden työssäolo, joka voi kertyä jo kesätöistä opiskeluaikana, oikeuttaa ansiosidonnaisen työttömyysturvaan.

Yleinen työttömyyskassa

www.ytk.fi

Voit myös soittaa (02) 760 7630

Yleinen työttömyyskassa YTK
Teollisuuskatu 4
32200 Loimaa

ANTEEKSI! OLEN MYKKÄ.
SAISIKO OLLA
JULKKU

Esitä tämä lappu, mikäli saat äkillisesti menettämään äänesi myydessäsi Julkkua

VUODEN POHJANOTEERAUS!

Alanko teki ruman levyn

► **Ismo Alanko Säätiö - Ruuhkainen taivas**

KALLE KEMPPAINEN

Ismo Alanko tekee käsittämättömän hienoa musiikkia. En ole vieläkään selvinnyt *Hal-lanvaara*-levyn aiheuttamasta huumasta. Hallanvaarasta on kulunut neljä vuotta ja kaksi fantastista tehtyä levyä. Tämä uusin, *Ruuhkainen taivas*, on merkillinen tapaus. Ismo Alanko pidetään tinkimättömänä taiteilijana, joka vaatii itseltään ja muilta paljon. Ja paskan marjat! Ja juuri ne!

Levy on siinä mielessä tyyppillistä Alankoä että kansitaide ja levyn musiikillinen sisältö eivät tälläkään kertaa kohtaa toisiaan. Koko kansitaide on Alangon pitkällä uralla ollut hämmästyttävän ala-arvoista. Joskus niissä on hyvä idea, mutta visuaalisesti toimimaton toteutus. Useimmiten koko kansi-idea on ollut vain huono. *Ruuhkainen taivas* –levyllä se on molempia.

Kansitaiteessa Alanko tyyty yleensä halpoihin ratkaisuihin, tai ystävänsä, Stefan Lindforsin, huonoihin visioihin.

Kansissa ei ole millään aukeamalla visuaalista tasapai-

noa. Ei keskenään eikä yksinään. Myös etu- ja takakannen yhteinen teema on sanalla sanoen toimimaton. Idea on hävyttömän huonosti toteutettu. Näyttää työväenopiston Photoshop-kursin harjoitukselta.

Kansissa parasta on levyn sivutaite eli se kohta, joka näkyy cd-telineessä levy ollessa hyllyssä muiden levyjen joukossa. Tosin sivutaiteessakin on käsittämätöntä fonttien kanssa leikkimistä. Graafinen suunnittelija tai Alanko on ilmeisesti rakastunut kahteen.

Pyörästetty antiikva yhdessä päättettömän kirjasinleikkauksen kanssa näyttää siltä, että ne on valittu käyttöön, ”koska ne on niin kivoja”. Alan oppilaitoksissa mois-

ta tuskin päästettäisi edes harjoitustyönä läpi.

Alanko on sanonut levyn ilmestymisen jälkeen haastattelussa, että kannen kuva on vain repäisty vanhasta perhealbumista, ”kun se oli niin erikoinen”. Todellakin vain repäisty – mutta että koko kansitaide huonon valokuvan va-

raan. Miksi ehdoin tahdoin tehdä ruma kansi?

Mikäli Alanko on taiteellisesti tinkimätön, on hän visuaalisesti sokea, sillä niin huonoja kannet ovat hänen uransa aikana olleet. Tai sitten hän päämöröi graafisten suunnittelijoiden ideat diktorisest. Niin laaduttomia kannet ovat. Tekisi mieleni liki kopioida laittomasti tämä Alangon uusin levy, mutta en kehtaa. Musiikki on niin ihanaa ja kaunista, ja paskoissa kansissa anelevasti pyydetään että ethän polta: ”...sillä silloin tekijät – mukaan lukien artisti – eivät saa heille kuuluvaa korvausta.”

Polyteekkari kehottaa: Alangon levyjen kannet saa polttaa – levyjä ei!

Tät-tärä-tättä tät-tä!

► **Eläkeläiset – Humppasirkus**

KALLE KEMPPAINEN

Eläkeläiset tekivät sen jälleen! Jälleen kokoelma muiden säveltämiä hittikappaleita humppaksi sovitettuna. Humppasirkus-levy ei sisällä mitään uutta, mitä ei olisi Eläkeläisten tuotannossa aiemminkaan kuultu. Paitsi uudet sovitukset, nyttemmin jo hieman vanhentuneista, radiohiteistä. Sanoitusten pääpaino on uhoamisessa, ja meitä taideopiskelijoita ja teekka-reita sydäntä läheinen viinanjuontitematiikka. Harrastus se on siinä missä muukin!

Mikä sitten tekee tuosta levystä sitten ostamisen arvoisen? Juuri nämä uudet sovitukset.

Erityisen onnistuneita ovat nk. tulkinat **Kylie Minoquen**

Can't Get You Out Of My Head

-junnauksesta sekä täysin vinksahtanut versio Kemopetrolin *Saw It On TV*-kappaleesta.

Eläkeläiset raiskaavat viimeksi mainitun sävellystyön

Kalle Kemppainen (oik.), Polyteekkari, teki hyvän levyarvostelun. Lassi Kinnunen, Eläkeläiset, kiittää!

SUVI TIKKA

Applen Merkillinen Kone

► **Fiona Apple - Extraordinary Machine**

KATARIINA AIRAKSINEN

Fiona Applen kolmannen levyn *Extraordinary Machine* syntyhistoriasta riittäisi kerrottavaa. Vuoden 1996 Grammy-palkitun esikoisen *Tidal* ja 1999 ilmestyneen kakkosalbumin *When the Pawn* seuraajaa saatiin odottaa kokonaiset kuusi vuotta. Huhut kertoivat levy-yhtiö Epicin hyllyttäneen levyn sen väitetyt epäkaupallisuuden takia. Jon Brionin tuottamat nauhat pääsivät kuitenkin vuotamaan internetiin, ja Fionan fanit aloittivat ”Free Fiona” -nimellä kulkeneen kampanjan, jonka tavoitteena oli painostaa levy-yhtiötä julkaisemaan kauan odotettu albumi. Apple itse on haastateluissa sanonut olleensa tyytymättömän kappaleiden alkuperäisiin versioihin. Uudeksi tuottajaksi saatiin Mike Elizondo, ja kahta lukuun ottamatta kaikki levyn kappaleet tuotettiin ja äänitettiin uudelleen.

Oli syy viivytykseen mikä tahansa, *Extraordinary Machine* on harvinaisen hieno albumi ja taidokkaista kappaleista koostuva ehjä kokonaisuus. Se on laulaja-lauluntekijä-genren ehdotonta parhaim-

mistoa: vahvatunnelmaista ja suoraa, mutta kekseliästä musiikkia. Levyn pianovetoiset kappaleet leikittelevät harmonioilla ja rytmeillä. Tempot ja tunnelmat vaihtelevat odottamattomasti kappaleiden eri osien välillä, kuten valheellista suhdetta kuvaavassa laulussa ”Not About Love”, jossa Apple seesteisen osan jälkeen aloittaa kappaleen päättävän vimmaisen pianosoolon. Useimpia kappaleita kuljettaa eteenpäin joko erityinen rytminen poljento tai kappaleelle ominainen, usein riitaisointuinen pianoriffi. Applen tuumman äänen sävyt vaihtelevat itsepäisestä uhmakkuudesta tarkoitukselliseen heiveröisyyteen. Hänen ilmaisuvoimaisessa äänessään ja vahvassa tulkinassaan on sitä

substanssia, joka liian monilta artisteilta puuttuu. Mennyt suhdetta kriittisesti arvioiva ”Oh, Well” ja toisen ymmärtämisen vaikeutta käsittelevä ”Red Red Red” ovat Applen tulkintaa parhaimmillaan.

Elizondon tuotanto on karsinut luonteeltaan melodiset kappaleet alkuperäisille versioille ominaisesta sovituksesta kikkailusta. Turhi orkestrointien karsimisen ja bassolinjojen vahvistamisen myötä musiikista on tullut paitsi selkeämpää, myös vivahteikkaampaa. Levyllä on kuultavissa kaikuja monista suunnista, kuten vanhoista Broadway-musikaaleista, kabareesta ja hip hopista. Vankimmin *Extraordinary Machine* ankkuroituu kuitenkin vaihtoehtoisen pop/rockin kentälle. Levylle ominainen elementti on Applen perkusiivisesti soittama piano.

Tekstit käsittelevät pääasiassa ihmissuhteiden monimutkaisuutta ja rakkaudesta koettuja pettymyksiä, siis niitä tavallisia aiheita. Mutta millä tavalla Apple kirjoittaa: humoristisesti, itseironisesti ja sortumatta kertakkaan imelyyteen. ”Red Red

Red” vertaa toisen lähelle pääsemisen vaikeutta timanttien louhintaan: ”What’s so impressive about a diamond/ Except the mining / But it’s dangerous work/ Trying to get to you, too.” Kappaleessa ”Get Him Back” kertoja taas pettyy tavatessaan lopulta miehen, joka ei olekaan petollinen: ”I think he let me down, when he didn’t disappoint me”.

Ristiriitaiset tunteet nousevat levyllä esiin tuskaisen selvinä. Tunteenpurkaukset ovat kuitenkin hallittuja. Apple etäännyttävä tuskastaan ja arvioi itseään ja vajavaisuuksiaan sarkastisen huumorin keinoin. Hilpeyteen asti ylettyvä huumori on levyn kappaleita yhdistävä tekijä. Ehkä Apple ei lopulta haluakaan tasaisen onnellista elämää. Kappaleessa ”O’ Sailor” hän laulaa: Everything good, I deem too good to be true/ Everything else is just a bore.”

28-vuotias Fiona Apple osoittaa kolmannella levylään kasvaneensa entistä itsevarmimmaksi ja humoristisemmaksi. *Extraordinary Machine* on vahvasti omaperäinen, loistelas kokonaisuus, joka aukeaa vasta muutaman kuuntelukerran myötä. Se ei päästä helpolla, mutta palkitsee viitseliään kuuntelijansa ruhtinaallisesti.

Prince alasti!

► **Prince – 3121**

JOONAS JAATINEN

Yli neljäkymppin haamurajan ylittänyt Prince irtautui kaksi vuotta sitten symbolin oteesta levyllään *Musicology*, joka oli selkeä yritys toisen jallan nostamiseksi pois haudasta. Nyt mies todistaa olevansa edelleen edustuskunnossa, toisin kuin muut hänen ikäisensä megatähdet. Kohta 50-vuotias viihdemaailman aliarvostetuin megatähti ei näytä piittaavan ikärasismista, vaikka levyn kansikuvasa esiintyykin poikkeuksellisesti vaatteet päällä.

Levy on erittäin laaja kokonaisuus joka on tälle artistille tyyppillistä. Sillisalaatista löytyy niin R’n B-poppia, modernia atonaalista groovea, gospelia ja tulikuuma funkia kasarirokkia unohtamatta. Prince on yksin tuottanut, säveltänyt,sovittanut ja soittanut melkein kaiken mitä levylä kuullaan. Vierailijoita löytyy kuitenkin, eikä edes sieltä turhimmaasta päästä: Torvispektiä johtaa James Brownin ja Parliament-Funkadelic-yhtyeistä tuttu Maceo Parker.

3121 on parhaimmillaan hyvää groovea jota edustaa nimikkokappale tai Lolita-niminen kappale. Prince on

totaalisen täysin, sekoittaen alkuperäisen kappaleen teemaan ja bassokuvioon *enpäs-kerrominkä* kappaleen teeman. Se on kuunneltava itse. Mutta musikaalisesti hyvämuistisia ihmisiä se huvittaa suunnattomasti.

Vaikka levy on sitä perus-Eläkeläistä, on kansiin laitettu thanksien seuraksi *No thanks* -osio, jossa yhtye luettelee aakkosjärjestyksessä yhtyeet ja artistit, jotka eivät ole antaneet oikeuksia sävellystensä hump-paversioihin.

Tämä onkin oivallinen lista artisteista, joiden ahdasmielisiä tekeleitä voi täten hyvällä omallatunnolla ladata vertaisverkoista.

SUVI TIKKA

SARJAKUVAT

Kansallisosialisti

Tuukka-Nalle

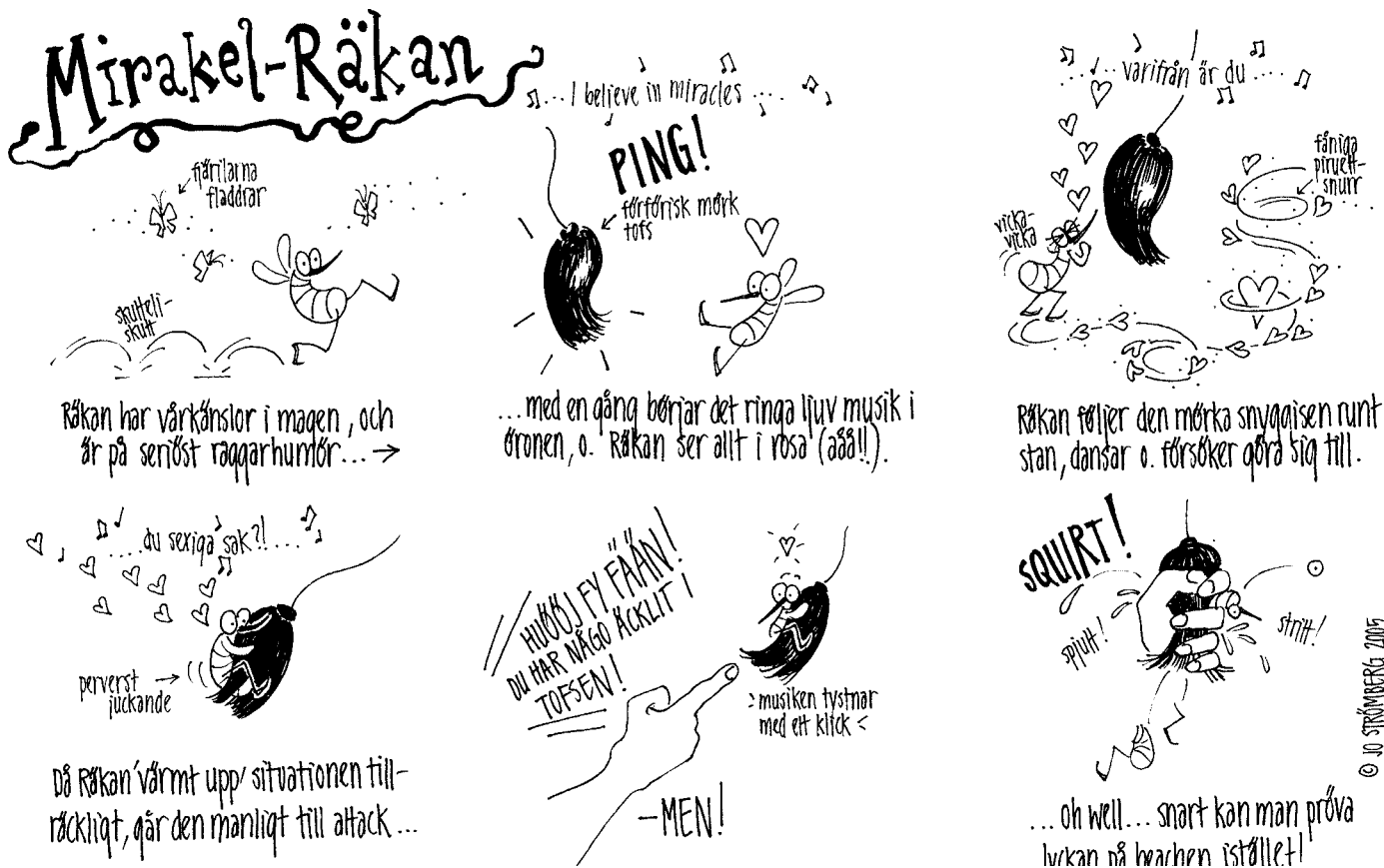
RWBK

Räkan

ML2
OE0
DNO
U25

Räkan on ilmestynyt Modulen-lehdessä (2/2005)

Menovinkit

Teekkarin menolista Wapun ajalle

KILLAT

AS

26.4. Kiltapäivä
Ensin viihdytään tiedekeskus Heurekassa ja sieltä jatketaan Luukkiin pitämään kivaa killistien kesken.
27.4. Konttauskauden avajaiset
TuAS-talon parkkipaikalla muistellaan menneitä konttiaikoja ja pelataan ihmis-kimbleä.
3.5. Epäystävällinen turnaus.
Vedetään reilusti rätkyä käkättimeen Megazonessa ja näytetään TiKille ja Athenelle kaapin paikka lasersodassa!

IK

26.4. 110m aidat Urheilukentällä klo 12. Todellinen urheilujuhla, jossa 10 metrin välein juodaan pullo olutta. Mukaan 10 olutpulloa, henkilökohtainen avustaja ja runsaasti urheilumieltä.

Maanmittarikilta

Pe 28.4. OJ
La 29.4. Kiltapäiväkänni
Su 30.4. klo 8.00-> Haamupala >

PJK

26.4. Fuksien Juhlayö
26.-27.4. Verla excursio
30.4. Wappu
1.5. Paras Sillis Ulliksella on PJK:n riehaliipun alla.

SIK

28.4. Fuksien Wappusitsit @ Smökki. Fuksien Wappusitsit jyrähtävät taasen kera ihanien ja kauniiden/komeiden keemikoiden. Kaikkien lakkia Wapun aatona halajavien fuksien oltava paikalla!

Tietokilta

Pe 28.4. Phuksintappo Phuksitkuolevatjakokevatkarmaisevan jännittävän yön. Tietokilta haistattaa phukseilleen pitkät ja sulkee heidät oman onnensa nojaan T-talon uumeniin. T-talo on vaarallinen ja jännittävä paikka, josta palaaminen elävänä on melkoisen mahdotonta.
1.5. Wapun kunniaksi järjestetään Wapusau-na JMT3A:n kattosaunalla

Vuorimieskilta

Ke 26.4. lauluilta klo 18.00 3A Kattosaunalla. Fukseilla vielä viimeinen mahdollisuus laulaa Tas-kumattia läpi lukkareiden kanssa. Myös vanhemmat tieteenharjoit-

tajat ovat tervetulleita paikalle.
Pe 28.4 halunilmaisu. klo 17.00. Fukseilla lähtö kiltahuoneelta. Jatkot Gorsussa.
La 29.4 päiväjäynä. klo 9.00. Lähtö kiltahuoneelta.
La 29.4. laulukoe klo 13.00. Fuksien viimeinen fuksipiste sekä vaikein tentti, jonka lukkarit arvostelevat rankalla kädellä.
Su30.4. Vuorimieskillan kaljaviesti klo 9.00 Materiaalitekniikan osaston sisäpihalla. Kerää joukkue ja tule kisaamaan oluen merkeissä!
Su 30.4. Vappulounas klo 13.00, paikkana Ostrobotnia. Vain Vuorimiehille. Jatkot Tornissa.
Ma 1.5 Sillis Ulliksella klo 9.00. Vuorimieskilta tarjoaa jäsenilleen skumppaa sekä purtavaa Ulliksen korkeimman kohdan tuulisemmal-la puolella.

Wappuviikon ohjelma

Tiistai 25.4.

► Wapun merkkimyynti, päälafkan ala-aula, klo 10 – 14
Kaipaavatko haalarisi lisää katuuskottavuutta? Wappuviikolla juuri Sinulla on mahdollisuus täydentää merkkikokoelmaasi erinäisten kiltojen ja yhdistysten sekä bileiden merkeillä.
► Control Arms -kampanjatelтта Alvarilla ti 25.4. klo 11-15. Kuvautta kasvosi aseviennin rajoittamis-ta vaativaan Million Faces -vetoomukseen. Yli 900 000 ihmistä ympäri maailmaa on jo tehnyt niin.
► Julkun Mulkaisu, A-sali, klo 18.00. Tänä vuonna pääkaupunkiseudun wappukansaa ilahdutaan Julkulla! Tule A-saliin Julkun Mulkaisuun ja ole näkemässä, miltä Otaniemen Wappulehti tänä vuonna näyttää. Jatkot Keltsussa.

Keskiviikko 26.4.

► Sikariporrasfutis, Alvari, 12 – 14. Kiltujen herrat ja narrit pääsevät mitteleämään taidoistaan herrasmiesfutiksessa Alvarilla. Kaikki halukkaat voivat vapaasti tulla katsomaan, mitä tämä tarkoittaa.
► IK:n 110:n metrin aidat, urheilukenttä, klo 12. Ja jotta aitajuoksu olisi hieman jännittävämpää, juodaan jokaisella aidalla pullollinen olutta.
► Jäynien esittely, M-sali, klo 16. Otaniemen 19. jäynäkilpailuun osallistuneiden jäynien esittely. Kisan voittaja julkistetaan Wappuriehan julistuksen yhteydessä sunnuntaina 30.4.2006.

POLYTEKKARIN ARKISTO/
SANTERI KONTINEN

Torstai 27.4.

► Vaihtoehtoinen lounas Polyteknikkojen Viiniklubin tapaan, JMT 3A:n pelitila, 10.30 – 15. Lounas sisältää annokset neljää Alkon myydyintä viiniä vuodelta 2005 – kaksi valkoista ja kaksi punaista – sekä palan leipää ja kurkkua. Hinta 2,35 €.
► TKY-KY köydenvelto, Senaatintori, klo 17. Kumpi on vahvempi, teekkari vai kylteri? Senaatintori pääsee tänäkin vuonna todistamaan tahtojen taistoa. Köydenvedon jatkot Hesarilla (Yliopistonkatu 8, Helsinki), klo 19->
► Laulukurssi laulutaidottomille, JMT 3:n pelitila, klo 18 - 20
TKY järjestää ilmaisen yhden illan kestävän laulukurssin itsensä laulutaidottomiksi kokeville. Äänenavausharjoituksia ja teoriaa vetää diplomilaulaja Ava Numminen, joka on tehnyt väitöskirjansakin laulutaidon kehittämisestä aikuisiällä. 20 nopeinta pääsee mukaan. Ilmoittautumiset TKY:n sosiaalipoliittiselle sihteerille Pinja Niemiselle (pinja.nieminen@tky.fi).
► RWBK:n konsertti, Smökki, klo 19.00. Retuperän WBK järjestää Wappukonsertin Servin mökissä kello 19. Liput maksavat 2 euroa (sisältää taukojuoman) ja niitä saa ovelta. Konsertin johtaa Otsso Jänskä ja ohjelmistossa on jälleen kerran uudemman ranskalaisen torvimusiikin kirkkaimpia laisihelmiä kuten Mozarellan Aikaluihu alkusoitto, Nikolai Rimsky-Sinebrychhoffin Schehehe, G. Pauligin Kahvikonsertto
► Ttykityksen bileet Tampereella. TTykitys kutsuu mökäläiset bileisiinsä Tampereelle, mökäläen-nus lipun hinnasta ennakoon ilmoittautuneille. Bändeinä Crystalic, Farmakon ja Heavy Metal Perse. Lisätiedot tapahtumista: http://www.mcmoka.fi/tapahtu-mat.html

Perjantai 28.4.2006

► Nätti-Jussi, Alvari, klo 16-> Haussa Otaniemen vahvin teekkari.

Lauantai 29.4.

► Piknik, Alvari, klo 13 – 17. Mikä olisikaan mukavampi tapa nauttia keväästä kuin piknik hyvässä seurassa? Ota siis piknik-ruoat ja kaverit mukaasi Alvarille välillä 13 – 17. Paikalla myös musiikkia.
► Fuksispeksit, Dipoli, klo 18.00. Kiltujen ja osakunnan fuksit mittelevät taidoistaan speksien muodossa.
► Yöjäynän alkupamaus, Alvarin aukio, klo 21.30
► Hullujussi, ympäri kylää, klo 22.00-> Haussa Otaniemen kahjoin teekkariporukka.
► Pelmun Wappufestarit, Smökki, klo 22.00->

Sunnuntai 30.4.

► Lakkien jako, Amfi, klo 7.45. Fuksien kohtalo sinetöityy. Jännitettäväksi jää, kuka jakaa lakit.
► Vuorimieskillan kaljaviesti, materiaalitekniikan osaston sisäpiha, klo 9.00.
► Wappuriehan julistus, Smökin katto, klo 14.00.
► Wappurekat, JMT:n varrelta, klo 15.30.
► Mantan lakitus, Kauppatori, klo 18.00. Lakittajana tänä vuonna KY.
► Juoksijateekkareiden Puolimaraton ”Wanhan puhiksen puolikas” juostaan vappuaattona. Rentohenkinen puolimaratonin mittainen yhteislenkki starttaa Otarannasta vappuaattona 30.4. klo 10:30.
► Ristin Killan Wiinaton Wappu, Smökki, klo 20 - 24
Esiintyjinä Prosten ja Maallikkosaarnaajat. Tilaisuus on ilmainen ja kaikille avoin.
► Dipoli irtoaa laiturista Wappuaattona. Mukana kaikki, mitä avomerellä tarvitset: buffet, karaoke ja legendaarinen disko. Elävää musiikista vastaavat viralliset lemmenlaivabändit Polirytmii, RWBK ja Embreach. Pääsylippu Wapun kohokohtaan maksaa vain 5 e ja yhdistetty buffet-ruokailu ja pääsylippu irtoaa 15 eurolla.

Tsiigaa, mitä lehmiä noi on! Vapunpäivän viettoä Ulliksella.

► Wappufestarit lyövät lekaa pöytään. Jo kolmannen kerran järjestettävät Otaniemen Wapun aaton aaton suurimmat bileet sulkevat taas Jämeräntaipaleen mustaan verhoonsa 29.4.
Tapahtuma on taas kauniimpi kuin koskaan ja edellisten vuosien arvet alkavat näkyä tapahtuman kasvaneessa koossa ja järjestelyiden määrässä. Tänä vuonna mukaan on rankattu kovalla seulalla seuraavat taitonsa osoittaneet bändit: Cornflakes, Embreach sekä The Bright Side of Suicide. Näitä uusia hiilenmustia timantteja kiilottaa vielä support actina toimivat Wanted sekä DJ D.Foreplay.
Ovet aukeavat klo 22 ja pysyvät auki niin kauan kuin sisään mahtuu ja menoa riittää pitkälle yöhön. Liput kannattaa lunastaa ennakoon 2 euron hintaan TKY:n ehdottomasti kovimmilta rock-lyleiltä sihteeristön teekkaripalvelusta. Otathan mukaasi opiskelijakortin tai muun virallisen henkilötunnisteen ikäsi todistamista varten! Lisätietoja www.pelmu.fi.

Maanantai 1.5.

► Sillis Ullanlinnanmäellä!!!

Waputin-matinea, Wanhan Polin wappujuhlasali, klo 17
Polyteknikkojen Orkesterin perinteinen Waputin-matinea järjestetään tänäkin vuonna Wanhal-la polilla (Hotel Linna, Lönnrotinkatu 29). Ohjelmassa konserttti ja tanssiaiset, mukana myös RWBK. Liput: opiskelijat 8 €, ihmiset 17 €.

Siivoustalkoot

Tule puhdistamaan omatuntosi wapun jäljiltä ja osallistu yhteisten alueiden siivoamiseen! Kylää siivotaan talkoovoimin keskiviikkona 3.5. klo 17 alkaen. Startti Smökin edestä. Siivousväelle tarjolla talkooruokaa ja sauna.

Seikkaile vappuna Shokkelossa

► Helsingin Yliopiston biologian opiskelijoiden Symbioosi ry järjestää vapunpäivänä Kaisaniemen Kasvitieteellisellä puutarhalla Vappushokkelon. Shokkelo on luontoaiheinen lastentapahtuma, jos-

sa on esimerkiksi (seikkailijan kunnosta riippuen) haastava, Eläinmuseon näsikäshalliin rakennettu suuri seikkailurata.

Juhlimisen jälkeen voi rentoutua pallomeressä, ja erilaisiin eläimiin voi tutustua lemmikkieläinhuoneessa. Ponirat-

sastusta pääsee kokeilemaan Eläinmuseon pihalla: ”Vauhdin hurmaa turvalisissa käsissä.” Kasvomaalauksessa taiteelliset biologit loihtivat lasten (ja miksei varmasti teekkareidenkin) kasvoille kukkasia, ötököitä, taikka mitä hurjimman sarjakuvahahmon.

Vappushokkelo järjestetään maanantaina 1.5. kello 10–17 Kaisaniemen Kasvitieteellisellä puutarhalla, Unioninkatu 44. Liput maksavat yli 15-vuotiaille 3 euroa. Alle kolmevuotiaat ilmaiseksi (tarjous ei koske juhlijän henkistä ikää).

RUOKALISTA

Toimituksen suosikkiruoat:
Punaisella merkityt päätoimittajan herkkua,
♥ -merkityt taittajan mieleen.

VIKKO	Alvari	Dipoli/Lafka	Servin mökki	Tuas-talo
16	26.4. Keskiviikko Broileripata gremolata, kurkumariisiä ♥ Savulohi-tuorejuustosoossitta (vl) pastaa Papu-herkkusienihöystöä (l,m,g), riisiä Uuniomena, vaniljasoossitta (vl) 27.4. Torstai Lihaa ja pastaa kreikkalaisittain (vr,l) Kalaa sitruunakastikkeessa (vl),pin.per. sose Tofu-kasviswokkia (l,m,g), riisiä Omena smoothie(vl,g) 28.4. Perjantai Broilerwokkia (l,g), riisiä ♥ Metsästäjän jauhelihapihivi (vl), keit perun. Kasvisrisotto riso verde(l,g), lime-majoneesia Puolukka-kauraherkkua (vl)	26.4. Keskiviikko Lihamakaronilaatikka (vl) Intialaista hirssi-kaalipataa (l,g,veg), kurkkuraitaa (vl,g) Aurajuustosoppaa(vl) Kreikkalaista sallaattia À la carte: Grillattua lohta tartar-kastikkeella 27.4. Torstai Broilerpyöryköitä currykastikkeessa (l) Tomaatti-basilikapastaa (vl) Hernesoppaa ja pannuria hillolla Savulohisallaattia 28.4. Perjantai Vuohenjuusto-kasvisgratiinia (vl) Kermaista savulohisoppaa (vl) Broilersallaattia ♥ À la carte: Paistettua broilerinfilettä ananassoosissa	26.4. Keskiviikko Rapea broilerirleike auraperunoiden kera (vl) Falafelpyörykät tomaattikastikkeen kera (k, l, ve) Kebab-kasvispataa (l, g) Jauheliha-salamipizza Kasvispizza (aura, herkkusieni, paprika) 27.4. Torstai Juusto-ananashampurilainen lohko-perunoiden kera Kasvis-juustohampurilainen lohko-perunoiden kera (k, pyydä l, ve) Kinkkukiusaus (vl, g) Kalanuggetit dipin kera (vl) 28.4. Perjantai Pippuripihivi kermaisen viherpippuri-kastikkeen kera (vl) Jauhelihasoossi (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Nakit ja pottusallaattia (l) Kasvispihivit pottusalaatin kera (k, l, pyydä ve) Tonnikala-katkarapupizza Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)	26.4. Keskiviikko Stroganoffia vl, riisi Seitiä venäläisittäin, pottua vl,g Parsakaalisoppaa g,l Broileri-ananashampurilainen, ranskalaiset l,m Meetwursti-pastasallaattia A la carte: Porsaan pippurifilettä l,m,g persiljapotut 27.4. Torstai Kinkkukiusausta vl,g Tofu-kasviswokkia l,m,g,v Hernesoppaa m,l,g pannukakkua Jauhelihatortillat vl Lohisallaattia l,m,g ♥ A la carte: Sipulipihivi l,m,g paahdettua pottua 28.4. Perjantai Kalkkuna-pastavuokaa vl ♥ Grillimakkaraa, lämmin pottusallaatti g,m Juusto-yrttisoppaa vl,g Uunipottu l,m,g,v sillikaviaari vl,g Broileri-ohrasallaattia vl A la carte: Sveitsinleike l,m vs.pottut, chilimajoneesi
17	1.5. Maanantai Suljettu 2.5. Tiistai Curry-kanasoossia (vl,g), riisiä Uunimakkara (l,g), pottusosetta (vl) Gruusialaista kaalivuokaa (vl,g) Banaani-appelsiiniikiisseliä (vl) 3.5. Keskiviikko Yrttilihapyöryköitä (l,m), kermaista tomaattia Tonnikalasoossia (vr,l,m), pastaa Parsakaalipihivit (l,m), hedelmäsalsaa Hedelmäistä hovijälkkäriä (vl) 4.5. Torstai Naudanliha-punacurrysoossia (l,m) Merellistä risottoa (vr,l,g) Kasvislasagnea (vl) ♥ Mokka-mandariinivaahtoa (vl) 5.5. Perjantai Broileri-pekoniisoossia(vl,g), pastaa Jauhelihapastavuokaa italialaisittain (vl) Vesikastanja-pähkinänuudeleita (l,m) Persikka-jogurttijuomaa	1.5. Maanantai Suljettu 2.5. Tiistai Paellaa, grillattuja broilerinkoipia (l,g) ♥ Porkkanaohukaisia, omenasoossitta (vl) Jauhelihasoppaa (l,g) Kotijuustosallaattia 3.5. Keskiviikko Lihapyöryköitä rosepippuri-kastikkeessa (vl) Porkkana-kookosriisivuokaa (l,g) Tomaattisoppaa ja paahdettuja leipäkuutioita (vl) Hedelmäistä kalkkunasallaattia Á la carte: Rosvolammasta, minttusoossia 4.5. Torstai Paneroituja lohileikkeitä, tartarsoossia (vl) Soija-paprika-linssipataa (l,g,veg) Hernesoppaa ja pannukakkua hillolla Sallaattia marinoiduista ravioleista ja kasviksista Dipolissa lisäksi:Valkosipulihärkäpataa (vl) ♥ ♥ ♥ 5.5. Perjantai Yrtti-hovijuustobroilerpataa (vl) Hollandaise gratinoitua parsakaalia ja porkkanaa (vl) Purjo-bataattisosesoppaa (vl,g) Lohi-melonisallaattia Á la carte: Porsaanleike, dijonsinappi-soossia	1.5. Maanantai Suljettu 2.5. Tiistai Porsaanleike kermasoossi, lohkopottut (vl) Kalkkunaa hunaja-sinappikastikkeessa (vl) Kasviswokkia (k, l, g, ve) ♥ Kalaleike sitruuna-tillidipin kera (vl) 3.5. Keskiviikko Uunissa haudutettua broilerin rintaleikettä pekonihöystön kera (vl, g) Juustoinen lohisoppa (vl, g) Sieni-kasvisrisottoa (k, l, g, ve) Salami-herkkusienipizza Kasvispizza (cheddar, herkkusieni, sipuli) 4.5. Torstai Broiler-juustohampurilainen, lohkopottut Juustoinen lohi-tonnikalapasta (vl) Minigrillers barbeque-jauhelihapuikulat salsadipin kera (vl) 5.5. Perjantai Pippuripihivi kermaisen pippurikastikkeen kera (vl) Jauheliha-pekoniisoossitta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Tomaattinen feta-kasvispasta (k, vl, pyydä l, vegaaniruoka) ♥ Uunissa haudutettua kirjolohta dipin kera (vl, g, pyydä l) Tonnikala-katkarapupizza Kasvispizza (tomaatti, herkkusieni, feta)	1.5. Maanantai Suljettu 2.5. Tiistai Tonnikalasoossitta vr,l,m pastaa Puutarhurin kasvispihvejä l,m yrtti-kermaviiliisoossia vl,g pottua Nakkiborssia l,m,g smetanaa vl,g Kebab-tomaattipizzaa vl Kreikkalaista sallaattia vl,g ♥ A la carte: Porsaan lehtipihivi l,m,g maustevoi vl,g vs.lohkopottut l,m,g,v 3.5. Keskiviikko Lihapyörykät l,m ruskeasoossi vl, pottua Kukkakaali-smetanasoossia vl,g riisi Tomaattisoppaa vr,vl,g Fetawrapit vl ♥ Bratwursti-pottusallaattia l,m,g A la carte: Grillipihivi l,m,g juustopottut vl,g paprikasalsa l,m,g,v 4.5. Torstai Naudanliha-juurespataa vr,l,m riisi Kesäkurpitsamuhennosta, riisi l,m,g Kasvis-hernesoppaa l,m,g,v,vr ohukaiset Tonnikala-paprikapizzaa vl Soijamarinoitua kirjolohisallaattia l,m A la carte: Paistettua siikaa l,m,g sitruunasoossia vl,g , lohkopottut 5.5. Perjantai Jauheliha-pottumusakaa – Parsakaali-porkkanasoossi l,g Maissi-pottusoppaa vr,g,l,m Broileritortillat vl Hedelmäistä juustosallaattia vl,g A la carte: Broilerinvarras l,m,g chili-kermaviili-soossia vl,g riisi
18	8.5. Maanantai Tanskalainen jauhelihapihivi (vl), perunoita Kirjolohi-kookoscurrya (l), perunoita Vihanneswokkia (l,m,g), riisiä ♥ Hedelmärahka (vl) 9.5.Tiistai Broileri-sinihomejuustoyllätys (vl), riisiä perunoita Liha-makaroniluatikka (vl) Soijaleikkeet (l), chili-kermaviili-soossia (vl) Marjakiisseliä (vl)	8.5. Maanantai Stroganoffia, smetanaa (vl) Kiinalaisia kasvis-kevätkääryleitä, makeaa chilisoossia (vl) Katkarapu-salsasoppaa (l) Kreikkalaista sallaattia 9.5.Tiistai ♥ Lasagne (vl) ♥ Yrteillä maustettua kasvispyttipannua (l,g) Tomaatti-basilikasoppaa (vl) Broilersallaattia	8.5. Maanantai Kaikkiin annoksiin kuuluu pottusose (pyydä l) Jauhelihapihivit herkkusienikastikkeen kera (vl, pyydä l) Kalaburgerpihivit dipin kera (vl) Kasvispihivit dipin kera (k, vl, pyydä l, ve) Kana-aurapizza Kasvispizza (aurinkokuivattu tomaatti, herkkusieni, sipuli) 9.5.Tiistai Porsaan ulkofileleike pekonihöystön kera (l) Liha-makaronilaatikko (pyydä l) Porkkanaohukaiset puolukkahillon kera (k, l, pyydä ve) Paneroitua kalaa dipin kera (vl)	8.5. Maanantai Tanskalainen jauhelihapihivi l,m ruskeasoossi l,m potut Vihanneswokkia l,m,g riisi Lohisoppaa vr,l,m,g Broileripizzaa vl Pepperonisallaattia g,l,m A la carte: Porsaanpihivi l,m,g sienisoossia vl kasvisriisi 9.5.Tiistai Hedelmäistä broilerpastaa vl Soijaleikkeet l,m,g,v kermaviiliisoossi vl,g riisi Lihasoppaa l,m,g Kasviswrap l,m Tonnikalasallaattia g,l,m A la carte: Seesam-kirjolohta l,m,g , inkiväärisoossi vl, riisi ♥

VIKKOLOPUN

RUOAT

Dipoli

6.5. Lauantai
Dipoli buffet avoinna lauantaisin klo 11.30-15.00
Lasagne (vl)
Kasvispaistikaita, lämpimiä vihanneksia (l)

7.5. Sunnuntai
Dipoli buffet avoinna lauantaisin klo 11.30-15.00
Jauhelihapihivit kerma-pippurikastii-keella (vl)
Tomaatti-basilikapastaa (vl)

TF unohti toimittaa ruokalistan, muttei mainosta.

Servin mökki

6.5. Lauantai
Chili con Carne Jauhelihasta (l, g)
Kalaleike valkosipulidipin kera (vl)
Kasviswokkia hapanimeläkastikkeessa (k, l, pyydä ve)
Kinkku-tonnikalapizza
Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)

7.5. Sunnuntai
Pyttipannua paistetun kananmunan kera (l, g)
Kasvispyttipannua (k, l, g, ve) paistetun kananmunan kera
Kana-aurapastaa (vl)
Salami-anaspizza
Kasvispizza (soijasui kale, sipuli, oliivi)

Polyteekkari-lehden sivuilta tutun Tamppu-klovnin vapputervehdys osui taittovirheen takia jo lokakuun viimeiseen numeroon.